

Školní noviny

Občasník Základní školy, Příbram II, Jiráskovy sady 273

Obsah:

Úvodník str. 2

Práce RR str. 3

Rozhovor s panem
ředitelem str. 5

Život str. 6

Anglické listy str. 17

Německé listy str. 19

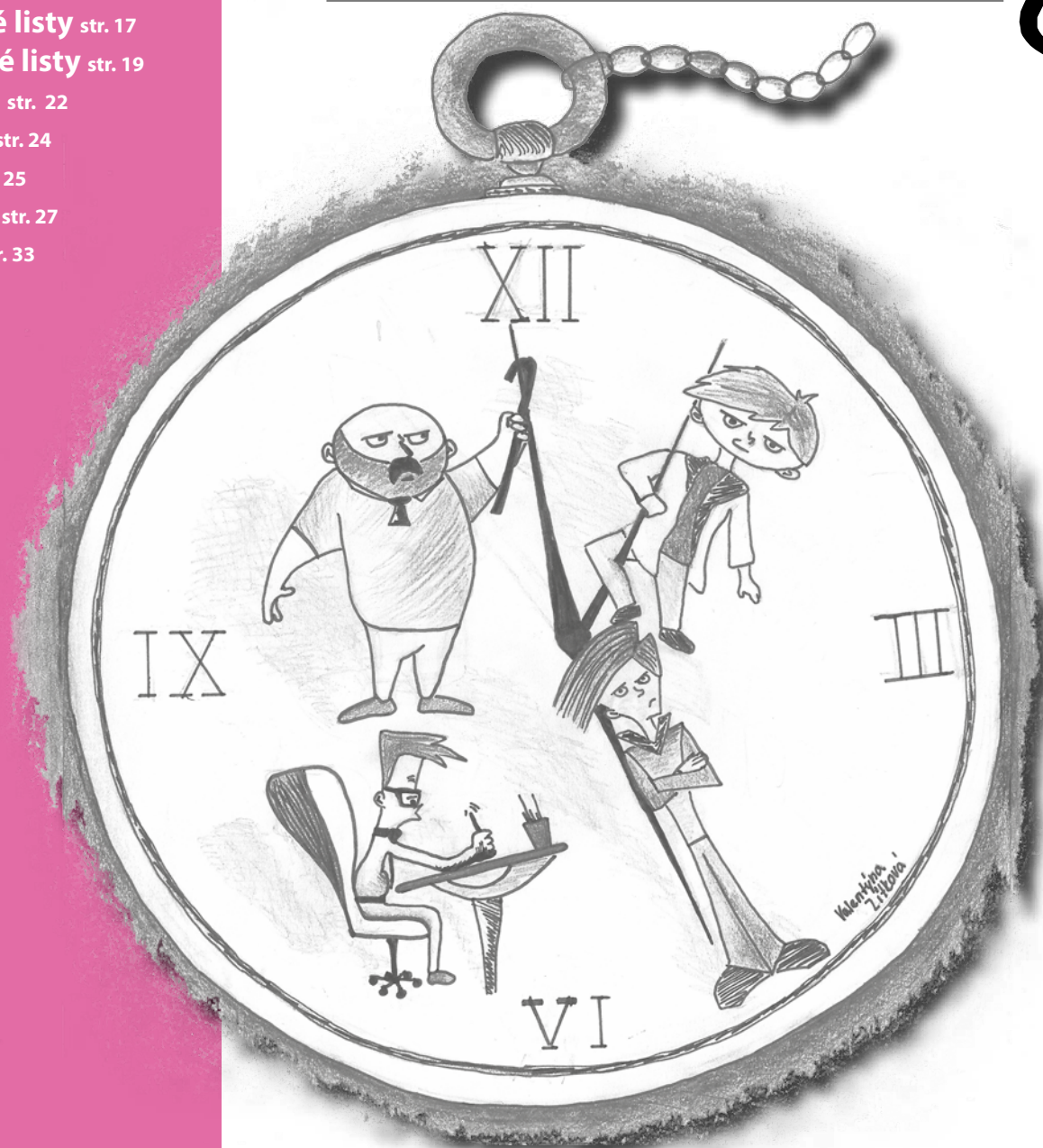
Recenze str. 22

Zábava str. 24

Sport str. 25

Loučení str. 27

Různé str. 33

Úvodník

Foto: Patrik Plavec

Milí čtenáři, milé čtenářky,
vážení přátelé Školních novin,

stres, neshody a jiná slova tohoto rázu by jednoznačně nemohly charakterizovat nové číslo našich novin, ba naopak, slova jako je soudržnost, domluva a spolupráce

vystihují práci redakční rady nejlépe.

Je to neuvěřitelné, ale Školní noviny slaví letos 10 let. Je vidět, že lidé a děti stále čtou a zajímá je, co se děje na naší škole, je to úžasné. Musím vyzdvihnout práci a snažení předešlých šéfredaktorů, redaktorů a zakladatelky samotných novin, p. uč. J. Fousové, protože v začátcích novin neměli takové podmínky, jaké máme dnes my. Děkuji jim za to, že můžeme v jejich práci pokračovat.

Život – zajímavé téma, že? Dá se vymyslet takových věcí, ať už kariéra, či normální a každodenní život. Naši redaktoři se do tohoto tématu jako vždy pustili po hlavě. Mě osobně nápady našich redaktorů velmi oslovily a nebojím se říct, že vás osloví také. Život nás devátáků, nebo co si o naší škole myslí 2. stupeň, vás budou určitě zajímat.

Vážení čtenáři a čtenářky školních novin, jak jistě víte, naše část školní rady devátého ročníku odchází na střední školy. Tímto bych se s vámi chtěl naposledy jako šéfredaktor rozloučit a přeji vám, ať se vám budoucí práce ve Školních novinách daří co nejvíce.

Michal Novák, IX.A, šéfredaktor

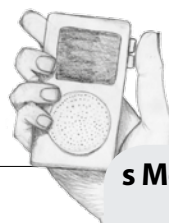
Redakční rada

Školní noviny

ŠN č. 20 tvořili redaktoři - Michal Novák, Kateřina Řehořová, Jan Šíma, Monika Hovorková, Jolana Petáková, Helena Novotná, Tereza Říčařová, Bára Placatková, Petra Mrkáčková, Valentýna Zítková a, Martin Polák, Michaela Bučilová, Tereza Dohnalíková, fotograf Patrik Plavec. Oporou redakční radě byli vyučující - J. Liška, P. Šlemenda, M. Koutecká, P. Šmatláková a J. Fousová. Vytiskl PBTisk Příbram

Foto: Patrik Plavec

Návštěva tiskárny PBtisk

Ahoj, ráda bych se s vámi podělila o své postřehy z tiskárny PBtisk. Celá tiskárna jak z venku tak zevnitř působí velmi prostorně. Zvenku nenápadná a tichá budova, uvnitř frmol a hluk. Tisknou se zde nejen knihy, ale i sešity a časopisy již od roku 1990. Jako jedna z mála tiskáren v České republice jsou schopni vyrobit knihu od jednoho až po tisíc kusů. Pro zajímavost za jednu minutu dokáže vyrobit 30 knih, tedy 1 kniha

za 2 vteřiny. Vyrábí knihy nejen pro Česko, ale i pro Německo, Rakousko, Anglii, Irsko, Francii a Lucembursko. V roce 2012 vyrobili více než 9 000 000 knih. To už je co říct. Kromě knih, sešitů a časopisů vyrábí také obaly na cigarety, léky, tonery do tiskáren, ale i reklamní plakáty. V tiskárně se mi velice líbilo. Byl to zajímavý zážitek.

Hana Štefanová, VI. C

Foto: Patrik Plavec

Foto: Patrik Plavec

s Mgr. Jaroslavou Fousovou

Jaké byly podněty k vytvoření Školních novin?

Před jedenácti lety jsem začala učit na Základní škole v Jiráskových sadech a mile mě překvapilo, kolik tady bylo „budoucích spisovatelů a básníků“. Zdálo se mi, že by byla škoda, kdybych si jejich práce četla jenom já. Začala jsem přemýšlet, kde tvorbu těch šikovných dětí zveřejnit, a napadly mě školní noviny.

Jak vypadaly počátky Školních novin?

Děti měly velkou chuť psát a nápad s novinami se jim líbil. Paní vedoucí vychovatelka Jana Schneidrová s dětmi tvořila ilustrace a potom přišly na řadu nůžky, lepidlo, papír a kopírka a noviny byly na světě

Co pocítujete při tvorbě Školních novin? Radost, či starost?

Noviny tvořím s dětmi moc ráda. Ke každému novému číslu ŠN přistupuji s velkým elánem a nadějí, že se nám to zase podaří. Mám plno nápadů a raduji se, když vidím redaktory, jak se s nadšením hrnou do práce.

Jakmile se ovšem přiblíží termín odevzdání Školních novin do tisku, nastoupí nervozita, zda máme všechny texty, zda jsou u všech fotografií a textů jména autorů apod.

Co byste chtěla Školním novinám popřát do dalších let?

Školním novinám přeji šikovné a pracovitě redaktory, kteří budou vymýšlet zajímavý obsah, aktivní fotografy, kteří zaznamenají všechny důležité události, učitele, kteří budou redaktorům nápomocni, a podporu vedení školy takovou, jakou jsme měli posledních deset let. Když se toto vše podaří, budou mít ŠN hodně spokojených čtenářů.

Jak podle Vás vypadá ideální život?

Každý máme svou představu o životě a snažíme se ji naplnit. Život nám má přinášet radost a uspokojení. V první třídě jsem se rozhodla, že budu učitelkou a nikdy jsem toho nelitovala. Ve škole jsem šťastná. Dvě děti, které jsme s manželem vychovali, nám už odrostly a na jejich místa nastoupila vnoučata. Ale k mému životu patří ještě další aktivity, které mě posilují a dodávají sílu do další práce, cestování, hudba, divadlo a četba.

Když je moje práce v rovnováze se zájmy, potom je to ideální život.

Děkuji za rozhovor.

Jan Šíma

Naše minipodniky

Už řadu let se naše škola zapojuje do kurzů Junior achievement Czech, kde se žáci seznamují se základy podnikání. V letošním školním roce měli poprvé možnost si získané poznatky vyzkoušet na vlastní kůži. Organizace JA Czech ve spolupráci s VŠE Praha nám nabídla účast na projektu Minipodnikání na ZŠ. Do tohoto projektu se zapojily tři minipodniky. Všechny jsou výše jmenovanými organizacemi finančně podpořeny. Jedním

z minipodniků je i náš, jehož produktem jsou Školní noviny. A co nám tento minipodnik dal? Zkušenosti při organizaci práce ve skupině, naučil nás důležitosti větší spolupráce a týmové práce. Ale hlavně! Díky finanční podpoře jsme mohli pro Vás, naše spolužáky, vytvořit ještě kvalitnější noviny.

Jan Šíma – ředitel minipodniku Školní noviny.

ROZHOVOR

Nyní se vám představí naše další dva minipodniky, jejichž ředitelům jsem položil pár otázek:

Jan Peták – ředitel minipodniku Sppm – Spolek přátel spolupracujících minipodníků

Co je produktem vašeho minipodniku?

Produktem našeho minipodniku je výroba a prodej mýdel jak pro žáky naší školy, tak i pro jiné odběratele.

Jak tě posílila zkušenost mít vlastní podnik?

Zkušenost je to pro mě, ale i pro ostatní členy minipodniku velká. Když jsme se rozhodli, že se připojíme do projektu pro mládež mít svůj minipodnik, měli jsme velkou radost a těšili se navýrobu a prodej. Byla to sice dřina, ale i zábava. Ale určitě nám to dalo hromadu zkušeností.

Plánoval jsi někdy do budoucna podnikat a podnítil tě nějak k podnikání tento projekt?

Zatím jsem nad tím nepřemýšlel ani neuvažoval. Do budoucna mě to ale nijak nepodnítilo. Mám poněkud jiné cíle než se vrhat do podnikání. Ale určitě by mě to bavilo.

Jan Limpouch, ředitel minipodniku ThunderSting – 8.A

Co je produktem vašeho minipodniku?

Naším hlavním produktem jsou školní a papírové potřeby. Dalo by se říct, že nápad vznikl z vlastní zkušenosti. Určitě všichni znají situaci, když si zapomenou sešit, pravítko či tužku a nikdo jim je nechce

půjčit. Následuje rozčilení učitele a otrávení třídy po zbytek hodiny.

My jsme chtěli vypomoci v nouzové situaci, kdy si žák něco zapomene, a dát mu šanci si to přímo ve škole koupit. A řekl bych, že za vážně solidní ceny.

Jak tě posílila zkušenost mít vlastní podnik?

Moc bych to nenazýval vlastní podnik. Přece jen mi přijde, že prezidentství je v této firmě spíše symbolické. V podniku mám pocit, že jsme si všichni rovni, jen někteří na sobě mají více zodpovědnosti. Když někdo řekne, že jde o můj podnik, tak mi bodá v uších. Myslím si, že je dobře, že takovéto projekty existují. Věřím, že všichni ve firmě si této zkušenosti vážíme a pokoušíme si ji co nejvíce využít. Myslím si, že několik lidí z podniku tuto zkušenost za pár let využije i v praxi a bude vzpomínat na to, jak jsme začínali, jako malá zprvu chaotická skupinka lidí, kteří doufali, že si u nich někdo bude ve škole kupovat školní pomůcky.

Plánoval jsi někdy do budoucna podnikat a podnítil tě k podnikání tento

projekt?

Na tuto otázku zatím nedokážu úplně odpovědět. Momentálně jsem ve věku, kdy se nedokážu rozhodovat a nemám zatím vytyčené žádné cíle. Můj děda by chtěl, abych podnikal, protože podnikal také a věří, že mě může ledacos naučit a v čemkoli poradit. Na druhou stranu si uvědomuji rizika v podnikání a do jisté míry mě to děsí. Myslím, že na takováto rozhodnutí mám ještě čas. Prozatím bych se měl starat o to, abych uspěl na školách a až pak přemýšlel o mé pracovní budoucnosti. Domnívám se ale, že tento projekt něco ve mně zanechá na celý život. Jak po stránce toho, co jsem se naučil, tak po stránce přátel, se kterými jsem se na podniku podílel.

Rozhovor s panem ředitelem

ROZHOVOR

Redakční rada požádala Mgr. Miloše Příbyla, ředitele naší školy, o rozhovor.

Jak dlouho jste ředitelem této školy a co se Vám za ty roky ve škole podařilo?

Jedenáctým rokem, přesně od 1. 7. 2004. K tomuto datu byly sloučeny 4. a 2. ZŠ (tu jsem vedl od léta 1995). V náročném období se slučovaly školy, třídy, sbory, slaďovalo se to lepší z obou organizací. Připomenu, co se podařilo uskutečnit a dnes vám již připadá jako naprosto samozřejmé:

- na místě zdevastované zahrady bylo vystavěno moderní multifunkční hřiště s umělohmotným povrchem a se zázemím pro uskladnění náčiní, vrhačský areál, houpačka a trampolína, venkovní environmentální učebna s pergolami, relaxačními prvky a typizovaným nábytkem,
- zrekonstruované šatnové zázemí a technická dílna v suterénu, tělocvična s lezeckou stěnou,
- multifunkční suterénní žákovská kuchyňka s nejnovějšími technologiemi,
- keramická dílna včetně hrnčířských kruhů a keramických pecí,
- zrekonstruovaný dvůr je vybaven pro výuku dopravní výchovy, pro streetbal, vybíjenou, stolní

tenis, šachy, pro relaxaci a volnočasové aktivity žáků ŠD (pískoviště), z technického zázemí zde nechybí stojany pro kola, stolky, lavičky, četné nádoby na odpad,

- 2 učebny informatiky, odborná učebna cizích jazyků a EVVO, bohatý pomůckový fond,

- 22 učeben s interaktivními tabulemi, opravená aula s novým koncertním křídlem a ozvučením,
- vybudovaný výtvarný ateliér s malířskými stojany, vč. zázemí louthoherecké skupiny,
- kompletně zrekonstruované školní toalety a sprchy, relaxační místa na chodbách,
- učebny většinou vybavené výškově stavitelným školním nábytkem,
- pokrytí celého areálu internetovým signálem,

Foto: Patrik Plavec

- bezbariérová škola (pro vozíčkáře je k dispozici bateriový schodolez),
 - zrekonstruovaná místnost ŠD, vybavená odpočivným, relaxačním a mobilním nábytkem,
 - informační centrum vybavené variabilním nábytkem, knižním fondem, nabídkou časopisů, informačními a zobrazovacími technologiemi, možnost pobytu zde o poledních přestávkách,
 - zrekonstruovaná jednací místnost školy pro rodičovskou veřejnost, žáky a další jednací strany, zároveň sloužící jako konzultační místnost výchovného poradce a metodika prevence,
 - velmi dobré vybavení pro výchovně vzdělávací, zájmovou i relaxační činnost žáků, nadstandardní komunikační a výukové technologie,
 - v součinnosti se školní jídelnou zajištění zdravého stravování, zapojení do projektu Školní mléko, Ovoce do škol, Škola podporující zdraví, organizacebleskových sběrů, třídění odpadů.
- Vyjmenovaný seznam není kompletní, mohl bych pokračovat. Akce finančně (v řádu desítek milionů Kč) zabezpečily: Město Příbram, Norské fondy, trochou vypomohlo i několik získaných grantů.

Jaké plány máte do budoucna, mohou se čtenáři – žáci školy těšit na nějaké příjemné změny?

Prioritou nás pedagogů je vaše bezpečná, moderní a kvalitní výuka pro uplat-

nitelnost v každodenním životě. Školu čeká vybavování tablety a spustíme nový typ výuky na dálku Smart Bridgit (pro virtuální přítomnost nemocného žáka přímo v probíhající výuce). Blíží se zapojení do projektu Erasmus+

s výjezdy neaktivnějších pedagogů a žáků do zahraničních partnerských škol. Pro snížení feminizace zvýšíme ve škole zastoupení učitelů-mužů (v září přijdou 2 noví). Nastoupí nový školník. Obsazeno bude místo strážného. V kotelně by se měly měnit dosluhující plynové kotle. A tak dále. Plánů je dost.

Čeho si na naší škole nejvíce ceníte?

Přemýšlivých žáků, kteří dělají škole čest. Odborně zdatného pedagogického týmu, vč. vychovatelek ŠD, který se dále vzdělává. Kvalitního výchovně vzdělávacího programu, zapojení do projektů, moderního vybavení, inovovaných technologií, jedinečnosti auly, akreditace na výuku ČJ žáků - cizinců, výsledků v dobře prováděné prevenci rizikových jevů. Vzorné práce všech, kteří se v uplynulých letech podíleli na přípravě a realizaci jednotlivých čísel velmi úspěšných Školních novin.

Milí žáci, co do počtu žáků jsme třetí největší ZŠ v Příbrami. Je dobře, že je o nás zájem. Nekazme si rostoucí kredit, který si zde od zmíněného sloučení škol, v krásné historické školní budově, budujeme.

Miloš Příbyl, ředitel školy

Nedopsaná kniha

„Její nejstarší dceři odkázala vilu, Aniččině mamince všechny svoje peníze a Aničce obálku, co ležela na stole. Byl v ní dopis.“

Petra Mrkáčková, IX. A

Budu vám vyprávět o dívce Aničce a její babičce, která za sebou měla už dlouhý a těžký život. Anička byla jediná z rodiny, která ji navštěvovala a pomáhala jí. Na oplátku ji babička vyprávěla příběhy ze života nebo smyšlené, které Aničku velice bavily, protože ty opravdu stály za to, její představivost a fantazie neměla meze, a proto se nemůžeme divit, že byla skvělou a slavnou spisovatelkou. Pro Aničku byla velkým vzorem, chtěla být tak dobrá a slavná jako ona. Byl to její největší sen.

Babiččin muž, který už s nimi několik let na světě nebyl, vlastnil velkou firmu a vydělával hodně peněz. Takže jejich rodina byla opravdu velice bohatá, ale babička už dobře věděla, že peníze nejsou všechno. Jenže to v mládí nevěděla a tak vychovávala i svoje děti. Poskytovala jim všechno, co se majetku týče, ale ne lásku, protože na tu, kvůli práci, nezbyl čas. A tak to i dopadlo, její děti na ní úplně zapomněly. Svou vnučku chtěla vychovat jinak, a protože Anička byla velice chytrá, rychle to pochopila, jak to babička myslí.

Dříve bydlela na okraji města ve velké vile, ale když jí zemřel muž, přestěhovala se k lesu se svým pejskem do maličkého domku pouze s jednou místností. Vedla tak velice spokojený konec života. Anička tam za ní musela jezdit čím dál tím častěji, protože už se o sebe nedokázala sama postarat.

Jednoho dne když za ní Anička přišla, ležela posteli. Anička si myslela, že usnula. Ano usnula. Usnula navždy. Brečela u ní několik hodin, poté, co se trochu uklidnila, si všimla, že babička v ruce drží nějaký papír. Podívala se pozorněji a poznala, že je to závět. A tak si ji přečetla. Její nejstarší dceři odkázala vilu, Aniččině mamince všechny svoje peníze a Aničce obálku, co ležela na stole.

Byl v ní dopis:

Moje milovaná, moc ti děkuji, jak ses o mě starala a pomáhala mi. V poličce nad mojí postelí je hrneček a v něm je klíček od šuplíku mého psacího stolu. Jak si poradíš s tím, co tam najdeš, to už nechám na tobě, ale doufám, že to bude tak, jak nejlépe

umíš. A tuto chalupu můžeš používat třeba jako pracovnu. Velice ti za všechno děkuji. Tvoje babička.

Když četla dopis, tekly jí slzy po tváři. Ale po přečtení vystřelila zvědavostí, co se skrývá v babiččině stole. Odemkla a uviděla štos papírů. Když se na to podívala pozorněji, poznala, že je to rozepsaná kniha, kterou babička nestačila dopsat...

Když ji přešel smutek po babiččině odchodu, odhodlala se k dopsání knihy.

Kniha byla velice úspěšná a hodně se prodávala, nejen protože nesla i babiččino jméno, ale také protože byla opravdu vydařená. A Anička s velkým nadšením psala další a další....

A tak jí babička dala to nejkrásnější. Splnila jí sen.

Petra Mrkáčková (Foto: Patrik Plavec)

My děti ze stanice ZOO

„Tato knížka mě zaujala už jenom svým názvem, a když jsem potom uviděla její strašidelný obal, lákalo mě si ji přečíst.“

Kateřina Řehořová, IX. A

Je normální den. Ráno vstanu a vyjdu do školy. Před školou stojí spousta hloučků dětí a z každé skupinky stoupá k nebi bílý dým z cigaret. Kdyby jenom věděli, jak se cítí jejich plíce. Byly doby, kdy jsem chtěla být taky taková jako oni. Být za frajerku s cigaretou v puse, vždycky jsem chtěla vědět, jaké to je, ale rychle jsem změnila názor.

Bylo to jednoho dne, kdy jsme ve škole při hodině češtiny dostali rozpis, kde byla napsaná doporučená četba. Spousta knížek, které mě nijak nezaujaly, když jsme najednou sjela prstem ke knížce s názvem „My děti ze stanice ZOO“ od spisovatelky Christiany F. „Tuto autorku neznám“, řekla jsem si. Tato knížka mě zaujala už jenom svým názvem, a když

jsem potom uviděla její strašidelný obal, lákalo mě si ji přečíst.

Možná to bylo proto, že nebyla tak dlouhá, nicméně jsem začala se čtením. Vůbec jsem nevěděla, jaké mohou mít cigarety a drogy účinky a důsledky, ale tato kniha mi spolehlivě otevřela oči. Byla jsem zděšená, nevěděla jsem, že tyto na první pohled neškodné věcičky mohou člověka dovést až k smrti i během několika měsíců.

Knihu jsem přečetla za necelé dva týdny a vůbec jsem toho nelitovala, sice to je příběh bez cenzury a jsou zde popsány věci, jak se opravdu dějí, ale právě za to jsem byla ráda. Jenom díky této knize jsem poznala, že takhle skončit

nechci. V den odevzdávání doporučené četby jsem byla ne sebe pyšná, že jsem si vybrala právě tuto knihu, že jsem ji celou přečetla a podařilo se mi o ní napsat zdařilý zápis. Od této doby jsem se každé ráno před školou v duchu smála lidem s cigaretami, kteří si myslí, jací jsou frajeři, ale já jsem věděla, jak skončí, jestli nepřestanou. Už jsem nechtěla být jako oni. Byla jsem na sebe hrdá, že nemusím být tak hloupá jako oni a že se nemusím bát do budoucnosti o své zdraví. A pokaždé, když slyším své přátele, že by to chtěli taky zkusit, řeknu jim, že nevědí, co říkají a ať si přečtou tuto knihu. Po přečtení dojdou ke stejnému závěru jako já a to, že nepotřebujeme být nijak populární, ale stačí nám být zdraví.

Pohled z okna

Jak bych vám to asi popsal? Je to jako kdybyste se dostal do nějaké dimenze, kde je vše výraznější a lepší. Když se podíváte na ty barvy, jak to je úžasné. Vidíte ptáky poletovat, v zimě sníh padat, na podzim listů opadávat, na jaře kvítí rozkvétat a v létě všude děti. Ničemu se

to nevyrovná, snad jen nějaké dobrotě od mámy. Rád se koukám z okna, je to příjemné.

Jakub Černocho, IX. C

Obrázek: Ondra Kramář

Rozhovor s MUDr. Pavlem Marčekem, primářem dětského oddělení Oblastní nemocnice Příbram

Vážený pane primáři, rádi bychom se Vás zeptali na Vaši práci primáře dětského oddělení příbramské nemocnice.

Proč jste šel studovat na lékaře?

Upřímně řečeno, nejsem z lékařské rodiny a ani v příbuzenstvu jsem neměl nějaký vzor, podle kterého bych směřoval svoji budoucí profesi. Prostě v 18 letech jsem se rozhodoval mezi sportovní novinářinou a medicínou, protože jsem byl spíše humanitně a přírodovědně zaměřen. Otec tenkrát konstatoval, že u novinářů je potřeba k profesnímu růstu politická angažovanost, lékař je mnohem svobodnější, což jsem musel uznat, takže jsem podal přihlášku na Fakultu dětského lékařství a v přijímacím řízení jsem uspěl.

Jak vypadá Váš pracovní den?

Ve funkci primáře funguji jako supervizor a konzultant

mladších lékařů, procházím 2x týdně „velké vizity“ a velký podíl práce zabírá „úředničina“, tedy organizace provozu atd.

Co máte na své práci nejraději?

To, že pracuji s dětmi. Je to podobné jako u pedagogů. Člověk se cítí s dětmi dlouho mladý, vidí spíše začátek života než konec. Děti jsou strašně vděčnými pacienty, mají velkou uzdravovací schopnost a dodávají člověku energii, když

se mu nedostává. Oni jí mají totiž přebytek.

S jakými nemocemi nejčastěji děti přicházejí do nemocnice?

Jsou to nejčastěji onemocnění dýchacích cest, močového ústrojí, úrazy a otravy. V principu jde o stavy, kdy řešení v domácím léčení nemá dostatečnou perspektivu a hrozí poškození zdraví ze zhoršení zdravotního stavu či z prodlžení.

Co máme dělat pro to, abychom nemuseli být pacienti na Vašem oddělení?

Žít zdravě, nenaduživat práci či zábavu s elektronickými mediemi, kombinovat zdravý pohyb s dostatečným odpočinkem, zdravě jíst a mít štěstí nebýt v nesprávnou chvíli na nesprávném místě. Vždyť na Titaniku byli prý také všichni zdraví...

Za odpovědi na otázky děkuje RR ŠN.

Jak se líbí našim prvňákům ve škole?

1. Co se Ti v první třídě líbilo nejvíce?
2. Čím bys chtěl/a být až budeš velký/á?

Kája:

1. Matematika, protože je to docela lehký.
2. Tak to já nevím. Asi bych chtěl studovat v nějaký laboratoři.

Anička:

1. Matematika, protože mi to hodně jde.
2. Já ještě nevím, přemýšlím, že bych chtěla být cukrářkou.

Verča:

1. Že si tam můžu i brát, tělocvik, matematika.
2. Doktorkou, protože se mi to líbí.

Stáňa:

1. Tělocvik, čeština, matematika, a to je vše.
2. To zatím nevím.

Vítek:

1. Tělocvik, protože se můžeme jen tři hodiny učit.
2. Jezedákem.

Lucinka:

1. Jak se učíme psát.
2. Asi bych zašivala kalhoty, díry nebo nějak tak.

Kristýnka:

1. Čeština a psaní se mi líbí.
2. Zpěvačkou a klavíristkou, na ten kroužek chodím.

Zaznamenaly Jolana, Bára a Helena z VIII. A

Den pro život

Akce se konala ve středu 15. dubna 20015 a je zaměřena na všechny žáky školy. Oproti předchozímu školnímu roku došlo k několika změnám v organizaci a náplni. Prioritou však stále zůstává seznámit žáky se zásadami chování při vzniku mimořádné události, ale i s tím, jak se chovat v situacích každodenního života.

Součástí „Dne pro život“ byla cvičná evakuace celé školy na školní dvůr. Letos jsme prchali opravdu rychle. Stopky pana ředitele se zastavily těsně pod hranicí tří minut. Což je čas rekordní.

Akce se účastnili studenti oboru Diplomovaný záchranář ze Střední zdravotnické školy Příbram. V aule se pod jejich vedením seznámili se zásadami první pomoci žáci 5. a 7. ročníku. Další stanoviště jsme měli v tělocvičně. Třetí a čtvrtí si zde mohli vyzkoušet obvazování, resuscitaci, a další dovednosti související s ošetřováním zraněného člověka. A nezapomnělo se ani na ty nejmenší. Do prvních a druhých tříd přišla děvčata ze „zdrávky“ aby formou hry děti naučila bezpečnému chování, tak aby se co nejméně dostávaly do situací ohrožující jejich zdraví.

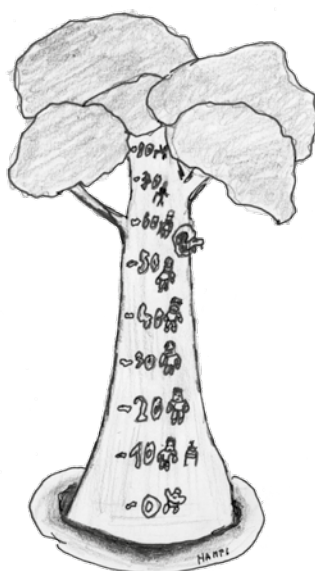
V podobě dvou pracovníků měl zastoupení hasičský záchranný sbor. Součástí jejich přednášek pro šestáky byla mimo jiné ukázka ochranných oděvů a hasičských přístrojů, zdravotvěda, zásady evakuace apod. Zejména možnost obléknout se do hasičské výstroje a nechat se v ní vyfotit je pro žáky velice lákavá. A to nejen pro chlapce. O zajímavé informace i praktické ukázky doplňují Den pro život i studenti ze SOU a SOŠ Dubno. Jejich vyprávění si letos užili žáci osmých tříd.

Zbylé tematické bloky jsou pak v režii jednotlivých vyučujících. Včetně závěrečného shrnutí a testu, který má ukázat kolik si toho žáci zapamatovali a jaké vědomosti mají.

Jan Jendruščák

Foto: Jan Jendruščák

ROZHOVOR

Rozhovor s učiteli.

A) Na co jste v životě hrdá/ý?

B) Co byste ještě chtěl/a v životě dokázat?

Jana Hofmanová

A) Na rodinu, na některé z vás.

B) Naučit se hrát na klávesy, zdokonalit se v jazycích, celkově na sobě zapracovat, někam se podívat.

Jana Schneiderová

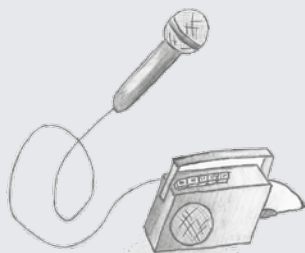
A) Na to, že člověk zůstane sám sebou v souladu sám se sebou, snad se mi to podaří.

B) Abych dál zůstala v souladu sama se sebou.

Bohumila Kubešová

A) Asi na svoje děti.

B) Víc toho vědět, mám pocit, že čím víc toho vím, tím vím, jak toho vím málo.

Jan Jendruščák

A) Nic mě nenapadá.

B) Dál pracovat tady, aby to mělo nějakou úroveň a abych mohl říci, že na žácích, které učím, je to znát.

Alena Černohorská

A) Asi na svoji rodinu a na to, kolik dětí se mi podařilo naučit číst, psát a počítat.

B) Chtěla bych se pořád zlepšovat v angličtině a chtěla bych toho ještě hodně poznat ve světě.

Hana Sádlová

A) Hrdá jsem na to, že jsem vychovala tři děti a ty jsou spokojené a už mají svoje rodiny.

B) Abych byla spokojená jak v osobním životě, tak v práci a aby byli spokojeni všichni moji blízcí.

*Ptaly se: Bára Placatková, Helena Novotná,
Jolana Petáková*

Co se mi v životě podařilo

6. B

*Celkem se mi daří a rodiče mě mají rádi.
K. U.*

*Před dvěma lety jsem zachránil malou vlaštovku, když vypadla z hnízda.
D. H.*

*Vítězství na evropských závodech v Judu.
T. B.*

*Pomohla jsem kamarádkám i rodině v těžkých chvílích, a když to bylo třeba.
S. Č.*

*Naučila jsem se jezdit na koni a vychovala jsem pět králíků.
K. S.*

7. A

*Podařilo se mi, že mě baví čeština, nikdy jsem si to nemyslela, že se to stane. Jde mi to líp než dřív.
N. P.*

7. B, C

*Mám výborný vztah s rodiči a bratrem.
Š. D.*

*Postavil jsem domeček pro čínčily. O. B.
Našel jsem jednou 5.000,- Kč a šel jsem je vrátit majiteli.
J. H.*

Jsem pyšná na to, jaký mám vztah se svou maminkou. Někdy to má se mnou těžké. Po dlouhém dni ve škole nejsem

vždy úplně milá, ale i přes to je na mě vždycky hodná a snaží se mě pochopit. Moc si jí vážím a mám ji ráda.

9. A, B

*Získala jsem spoustu dobrých přátel, dospěla jsem v šikovnou samostatnou dívku a největší můj úspěch je, že na mě rodiče mohou být opravdu pyšní.
M. H.*

*Chtěl bych napsat alespoň jednu úspěšnou knihu.
J. Š.*

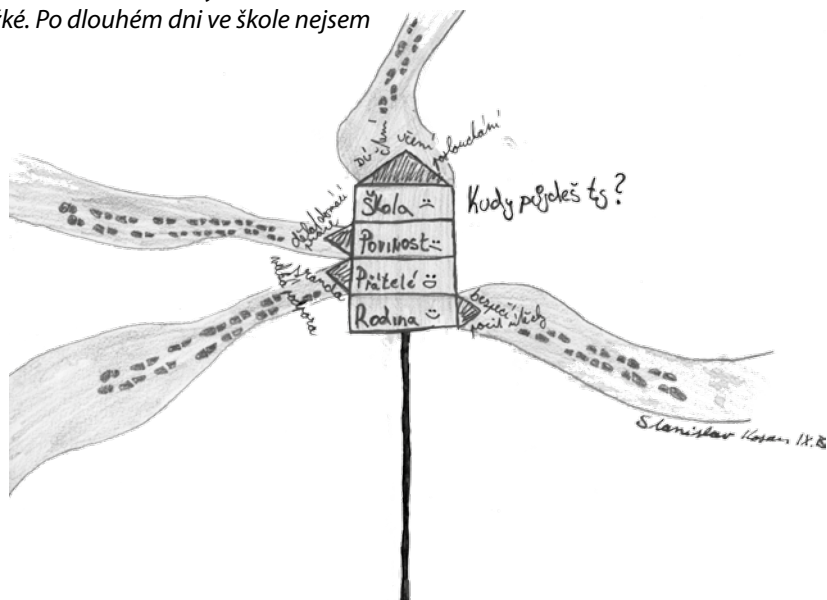
*Poznala jsem, že život se se mnou mazlit nebude, a když něco budu chtít, budu si muset své přání sama splnit.
K. Ř.*

*Nalezla jsem několik důvodů, proč být šťastná.
K. K.*

*Našla jsem si skvělé kamarády a hrála jsem v divadle.
P. M.*

*Přenést se přes zlé časy, bez toho aniž by mi to udělalo velké šrámy na srdci.
D. L.*

*Od svých dvanácti let se o sebe umím postarat, umím vařit, prát, žehlit atd.
M. N.*

ROZHOVOR

Rozhovor s p. uč. Šárkou Trnovskou

Mnozí vědí, že jste se před lety věnovala sportu. Jakému? Přibližte nám to.

Věnovala jsem se sportu od malinka. Díky svému tatkov, který nás vždy ke sportu vedl, jsem měla možnost vyzkoušet si širokou škálu sportovních činností. Od tří let jsem lyžovala, závodně plavala, dělala sportovní gymnastiku, později hrála florbal, ale největší mou láskou bylo lyžování, jak sjezdové tak běžecké.

Chodila jste na střední sportovní školu, kam?

V době, kdy jsem já chodila na střední školu, nebyla zdaleka taková možnost výběru sportovních škol, ale ani by mě v tu dobu nenapadlo se na takovou školu přihlásit.

Sportovkyní jste si přála být již od mala? Sledovala jste třeba sport v televizi? Kdo byl vaším největším vzorem?

Ano, sport mě provází celý život, jak reál-

ně, tak na televizní obrazovce. Můj starší bratr a můj tatka bylímymi vzory a z těch profesionálních sportovců to byl Alberto Tomba (lyžař).

Dodržovala jste určitou životosprávu?

Ne.

Užila jste někdy doping? Pokud ne, jaký na užívání dopingů máte názor?

Doping jsem nikdy neužila, nepatří to do života sportovce, buď mám na to být dobrý, anebo ne. Záleží na morálních hodnotách sportovce, jaké prostředky užije v cestě za úspěchem.

Co se stalo, že jste musela se sportem přestat?

Nepřestala jsem se sportem úplně, ale úraz mi zkrátil a zkomplikoval mou vizi žít se sportem.

Jak moc to ovlivnilo váš život?

Zásadně. Musela jsem v sobě hledat novou identitu, která mě bude alespoň trochu bavit.

Jaký byl váš největší sportovní úspěch?

Zlaté, stříbrné medaile z mistrovství republiky, vše v oblasti sjezdového a běžeckého lyžování.

Co byste vzkázala žákům, kteří se chtějí stát profesionálními sportovci?

Aby si nechávali zadní vrátka, mysleli na to, že během vteřiny se můžou ze sportovce stát disabilním člověkem, a myslet především na to mít vzdělání a sport si užívat v rovině zábavy.

(Disabilita: slovo, které se používá pro lidi, kteří mají sníženou schopnost v pohybové, nebo smyslové oblasti např. lidé na vozíku, lidé s mentálním postižením atd.)

Děkuji Vám za rozhovor Monika Hovorková IX.A

Čeho chci dosáhnout

6. B

Vyhrát olympijské hry – judo.
T.B.

Působit radost a štěstí jiným lidem, kteří to potřebují více.
S. Č.

Vynaleznout látku prodlužující život, nebo alespoň látku, která by opravila některé části našeho těla.
J. K.

Chtěl bych se naučit český jazyk.
V. S.

Být mistrem světa v thai boxu a vystudovat policejní akademii.
J. M.

Vystudovat dobrou vysokou školu a stát se profesionální tanečnicí a zpěvačkou.
L.T.

Být milionářem, mít krásnou holku, ve škole mít samé jedničky a být nejlepším fotbalistou na světě.
A. V.

7. A

Chtěla bych být úspěšná tanečnice a mít šťastnou a zdravou rodinu s manželem.
Ž. D. L.

Vytvářet počítačové hry a prodávat je.
V. H.

Podívat se do Brazílie, nejraději do Ria.
A.M.

Mít dobrou práci, založit rodinu, být otcem a později i dědečkem.
J. K.

Být zdravá a mít pořádnou rodinu.
V. B.

8. B, C

Mít dílnu na opravu aut a být zapsaný ve veterán klubu.
O. B.

9. A, B

Napsat alespoň jednu úspěšnou knihu.
J. Š.

Dosáhnout své vysněné práce advokátky.
P. B.

Postarat se o své rodiče, jako se oni starají o mě a postarat se o své děti, aby mi za odměnu daly svou lásku.
K. Ř.

Chtěla bych dělat lidi šťastnými a chtěla bych být vyrovnaná.
K. K.

Otcovství a dědečkovství.
D. L.

Vystudovat práva a dostat se do politiky.
M. N.

Hrát florbal za tým Tatran Střešovice.
T. Č.

Splnit si své sny, vstoupit do armády a dělat to, co mě baví.
M. S.

Založit rodinu, která by se nikdy nerozpadla.
P. P.

Být zajištěn na důchod, aby se mnou jednou moji potomci neměli starosti.
D.L.

ROZHOVOR

Zeptaly jsme se deváťáků.

1. Co a proč jdeš studovat?
2. Jakému zaměstnání se chceš věnovat?
3. Na co/koho z téhle školy rozhodně nezapomeneš?

Valentýna Zítková

1. Jdu studovat na gymnázium, protože jsem si ještě nevybrala žádnou jinou školu a nevím, co bych chtěla dál studovat.
2. To ještě nevím, proto jdu na gymnázium.
3. Na svůj třídní kolektiv a na třídního učitele, kterého jsem měla opravdu ráda.

Michal Novák

1. Já jdu studovat na gymnázium, protože si myslím, že to pro mě hodně dobrá příprava na vysokou školu.
2. Já bych se chtěl věnovat právníčině, neříkám, že konkrétně právníka, ale něco v tomto smyslu.
3. Na koho nezapomenu, tak je určitě paní učitelka Sádlová, protože ta doslova hlásí o hodinách, takže na to rozhodně nezapomenu.

Jan Peták

1. Studovat jdu kvůli tomu, že nevím, co bych chtěl přímo dělat v životě, tak jdu na gympl se sportovním zaměřením a myslím, že mě to docela i baví to učení a ještě zkrátka nevím, co bych chtěl dělat a ještě se rozhoduji.
2. Tak zaměstnání, jak jsem řekl, ještě nevím, zatím chci trénovat ve sportu a uvidím, kam bych se mohl dostat, co s tím sportem dělat, ale ještě nevím.
3. Rozhodně nezapomenu na paní učitelky Královou a Sádlovou, neboť jsou to přísné učitelky, ale naučí rozhodně a zažil jsem s nimi i vtipné zážitky a chvíle.

Matěj Livora

1. Jdu na gympl, protože je to nejbližší škola mého domu.
2. O tom jsem ještě nepřemýšlel, já myslím, že o tom nepřemýšlí spousta lidí, když je jim patnáct.
3. Já nezapomenu na nikoho, koho jsem na téhle škole potkal. Všichni jsou to dobří kamarádi.

Veronika Fialová

1. Jdu studovat, protože dle mého mám chvalitebné známky a v dnešní době je větší šance potkat dobrou práci až po vy-

soké škole. Ve středu 15. 4. dělám přijímací zkoušky na Gymnázium pod Svatou Horou a doufám, že to dopadne podle mých představ.

2. Jelikož chci jít na gymnázium, tak myslím, že mám spoustu času nad mojí budoucí prací přemýšlet a moje představy o ideálním povolání se budou určitě ještě několikrát měnit."

3. Nezapomenu na skvělý spolužáky, se kterými jsem prožila skoro devět let života a s některými miň roků. Já osobně si myslím, že jsme skvělá parta. S některými bych měla chodit na střední a s těmi ostatními se doufám budu dále scházet mimo školu. Taky se najde pár učitelů, kteří byli moc fajn a naučili mne toho mnoho. Bude se mi moc stýskat a na základku budu vzpomínat jen v dobrém.

*Ptaly se: Helena Novotná, Bára Placatková,
Jolana Petáková
VIII. A*

Helena Novotná, Bára Placatková, Jolana Petáková (Foto: Patrik Plavec)

7.A - Kdybych mohl být na jeden den někým jiným, chtěl bych být

Nela

Holkou, která by mohla mít všechno, co by chtěla, a mohla bych si chodit v botách na podpatcích, kupovat si věc, které bych chtěla. A mohla bych se malovat.

Roman

Dospělým, už chci řídit auta, stát na svých vlastních nohách, dělat cokoliv, co bych chtěl.

Kristýna

Jeden den být klukem, protože bych chtěla vědět, na co myslí, prostě bych to chtěla vyzkoušet.

Vašek

Gordonem. Vedl bych vojska Černého drápu do bitvy proti trpaslíkům a lidem. Bojoval bych v bitvě u Gordanu a pomohl bych temné straně rozšířit své území. Sice by to byla krvavá bitva, ale pro nepřítel, gordonci nemají krev, a proto by to nebyla krvavá bitva pro nás.

Tereza

Běnou bych chtěla být, protože bych se

celý den poflakovala ve výběhu, ládovali by mě dobrotami. To by se mi líbilo. Když jsem u Běny, tak se cítím bezpečně, protože Běna je můj čtyřnohý miláček a já jeho nejlepší kámoška.

Veronika

Kdybych mohla, byla bych maminkou nebo tatínkem, protože bych si ráda zkusila povolání rodičů, ale i jejich život a také, jak to mají těžké se o mě a ségru starat.

Jan

Já bych chtěl být na jeden den mojí mamou. Protože bych si chtěl zkusit, jaké to je velet naší rodině a jaké to je celý den vařit.

Veronika

Někým slavným, protože bych chtěla zažít, jaké to je, když žijete ve velkém luxusu každý den. Jen tak vstát, obléct se

a vyjít ven třeba s přáteli nebo sama. A prožít den jako někdo slavný.

Aneta

Ptákem. Prohlídla bych si v letu nádhernou krajinu, lidi a celé okolí zezhora. Viděla bych, jak každý člověk nebo rodina žijí.

Natálie

Mým psem Sárrou. Chtěla bych vědět, jaký to je. Jak vidí a slyší. Jenom věčně drbaná a hlazená a každý den milovaná. Porozumět ostatním psům.

Martin

Slavným fotbalistou, protože mám rád fotbal a baví mě. Chtěl bych hrát za Real Madrid, protože je to můj nejoblíbenější klub na celém světě.

Škola

„táta“. Nastávají čím dál tím těžší úkoly.

Další z etap vzdělávání je základní škola. Vždy, když se mě ptali: „A jak pak se těšíš do školy?“ Odpověděla jsem: „Vůbec“ nechápavé výrazy v tvářích po zaznění odpovědi nebyli žádnou výjimkou. Začal se chrlit milion a jeden důvod, proč je to super, jak se naučím mnoho nových věcí, jak budu mít hodnou paní

učitelku a mnoho dalšího. Nikdy jsem jim neuvěřila a mnohé mé předtuchy se mi také vyplnily.

Zabírá mi většinu mého času, hodiny strávené nad domácími úkoly a učením mých poznámek z vyučování. Musím poslouchat „rozkazů“ vyučujících, které jsou častokrát v rozporu s mými zásadami a přesvědčeními. Každý z nich si mě zařadil do určitého šuplíčku, který je těžké otevřít a přeskočit do jiného s hezcím štítkem.

V našem věku je běžné hanlivě mluvit o škole a já nejsem výjimkou, ale po delším zamyšlení si uvědomuji, že každá věc je pro něco dobrá. Připravuje mě na stejně dlouhé a někdy i nudné hodiny ve vysněném zaměstnání, že budu muset alespoň vyslechnout či uposlechnout

názoru jiných přestože mi to bude sebevíc nepříjemné. Říkali jsme si častokrát a na co nám asi tak bude znát řeky procházející Afrikou, gryfy souvětí či Newtonovy pohybové zákony? Ale už i teď vím, že je super mít alespoň částečný přehled o všem co se kde děje a jen si zatukám na hlavu, když někdo napíše: „skouška šatu“. Stejně tak nepochopím, proč někdo chytré lidi shazuje, nebo je od vzdělání snaží odradit řečmi: „Titul si může zaplatit každý. S vysokou školou stejně neseženeš práci.“

Osobně souhlasím s první větou o celoživotním vzdělávání, nejen že je to nutnost, ale také není nic horšího než srážka s „blbcem“, nebo snad jím být někým rovnou nazván.

Jana Vojířová

Kdybych mohl být na jeden den někým jiným, chtěl bych být

Šéfredaktorem New York Times, protože bych si zkusil, jak velkou zodpovědnost má a co je vůbec náplní práce šéfredaktora newyorského deníku. Kontroloval všechny ostatní redaktory, měl nápady. Myslím si, že je to velmi náročná práce, ale velmi naplňující a nikdy bych se nenudil.

Jan Šíma, IX. B

Chtěla bych být hodně bohatým člověkem, abych si ten jeden den pořádně bez překážek užila. Splnila bych si můj největší sen.

Veronika Fialová, IX. A

Chtěla bych být pes v dobré rodině. Takovému pejsku dávají lidé lásku a tráví s ním svůj volný čas. Může si hrát, skotačit, řídit. Nemá žádné starosti – to co potřebuje, mu poskytne jeho rodina.

Petra Mrkáčková, IX. A

Chtěla bych být delfínem, chtěla bych zažít pocit volně plavat uprostřed oceánu za krásného červenorůžového západu slunce, skákala bych nad vlny, plavala bych a užívala si toho krásného dne.

Monika Hovorková, IX. A

Chtěl bych být cestovatel – fotograf, protože rád cestuji, ale pouze do předlidněných oblastí. Proto bych se chtěl podívat do tropických zemí a mít s sebou profesionální fotoaparát s obrovským objektivem a nafotit přehledné fotky zvířat, které by potom byly známé po celém světě.

Patrik Plavec, IX. B

Chtěl bych být orlem. Je svobodný a nikdo ho nedrží. Každý den pozoruje ze vzduchu, co se děje na zemi, a má ve všem přehled. Je soběstačný.

Matěj Svátek, IX. B

Chtěl bych být mouchou. Protože se dostane kamkoliv a umí létat, čehož by se dalo dobře využít. Moucha je malý a otravný hmyz, a proto by mě zajímalo jaké to je, když můžete otravovat lidi, kteří vás nevidí. Jedinou nevýhodou by byl zrak, protože bych uviděl určitou věc nebo osobu mnohokrát a to by bylo dost nepříjemné.

David Lukšan, IX. A

Chtěla bych být ptákem. Jaké by to asi bylo, kdybych mohla letět, kam chci. Dívat se na svět z výšky a pozorovat ho. Být alespoň na jeden den volná. Být svobodná. Alespoň na jeden den.

Kateřina Kolářová, IX. B

Chtěla bych být naším kocourem. Jeho život je úplně dokonalý. Celý den jen spí, a když se rozhodne vstát, je to jen proto, že má hlad. Ven jde jen tehdy, když ho vyneseme, a ani tato činnost netrvá moc dlouho, párkrát oběhne dům a zase sedí na okně a čeká, kdo ho pustí domů.

Petra Bartošová, IX. B

Chtěla bych být mou malou sestřenicí, protože jí má každý rád a nemá žádné starosti. Být takovou malou dvouletou Natálkou, která neumí pořádně ještě ani mluvit, nemá žádné

problémy a má svůj malý princeznovský svět.
Monika Říhová, IX. B

Chtěla bych být jedna ze šťastných. Kdybych si opravdu mohla vybrat, tak bych chtěla být šťastná. Aby všichni byli šťastní. Protože teď, poslední dobou, se mají všichni mě blízcí lidé špatně. Já se nebudu mít dobře, pokud se nebudou mít dobře i oni. Jsem schopna pro ně udělat cokoliv a kdykoliv. Jen škoda, že je to nespílitelné.

Kristýna Řehulková, IX. A

Kdybych mohl být na jeden den někým jiným, chtěl bych být Roger Federer, protože je to můj nejoblíbenější tenista a je to můj vzor.

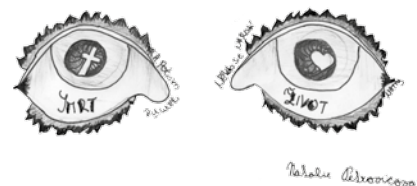
Tomáš Čajan, IX. A

Chtěl bych být učitelem, protože bych si chtěl zkusit, jaké to je, když by mě žáci poslouchali, jaký by to byl pocit, kdybych na ně zakřičel a oni by ztichli. Nebo jaký je to pocit, stát před celou třídou a učit je nějakou novou látku.

Jan Plecítý, IX. A

Chtěl bych být poslancem v naší PS. Myslím, že by to byl zajímavý zážitek, protože stoupnout si za onen řečnický pultík, kde se sem tam objeví i neobvyklý vulgarismus, kde bych svým dočasným kolegům mohl sdělit, co si o nich myslím, mi přijde zajímavé.

Michal Novák, IX. A

Škola základ života?

Myslela jsem si, že škola mě má připravit na život. Teď však začínám zjišťovat, že to tak úplně není pravda. Nebo si snad myslíte, že je důležité umět určit větné členy, vyjmenovat druhy zájmen či snad znát rovnici lineární funkce? Asi ne.

Co mi také vadí, je to, kolik ve škole trávíme času. Od pondělí do pátku sedíme několik hodin na židli a netrpělivě čekáme, až zazvoní a my budeme volní. Tedy jen do doby, co přijdeme domů, neboť tam na nás čekají úkoly. Hromada úkolů. A když chcete být vzorný žák, což je

pro většinu učitelů samozřejmostí a mít všechny úkoly hotové a umět veškerou probíranou látku, moc volného času vám už nezbyde.

Ale já opravdu nechci žít složitý život plný vzorců a pravidel!

Velké díky tak patří Robertu Fulghumovi, neboť mi ukázal, že vše, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučila v mateřské škole:

K. Kolářová, K. Řehulková

O všechno se rozdě.
Hraj fěr.
Nikoho nebij.
Vracej věci tam, kde si je našel.
Uklízej po sobě.
Neber si nic, co ti nepatří.
Když někomu ublížíš, řekni promiň.
Před jídlem si umyj ruce.
Splachuj.
Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
Žij vyrovnaně - trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.
Každý den odpoledne si zdřímní. Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň někoho za ruku a drž se s ostatními pobromadě.

ANGLICKÉ LISTY

MY CHILDHOOD

I didn't use to play computer games because I never needed that to be happy in my childhood. I used to play some games with my family, friends from the small village, where my grandparents live or with my dog which unfortunately isn't alive any more. With my friends, we used to go to the park to swing on swings or we used to play in the sandbox and used to make mud pies. But now we are also capable of doing the same. I have always to played some music (children's songs on CDs), which I wanted. I used to always watch Mr.Bean. I really loved it, but the worst thing was that I had nightmares about Bean.

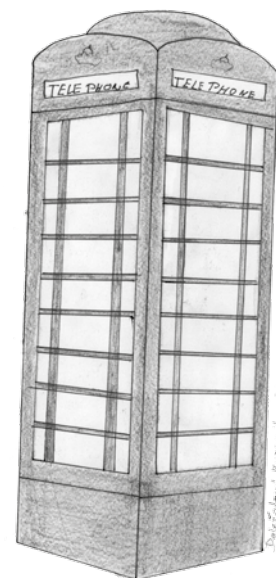
Because I was only six years old and my mum was worried about me. In the morning I used to go to school with my sister, because she used to go to the same school like me.

One day, I had to stay home alone for the first time. My mum and dad had to go to work and I was sick. When I used to be sick, I always slept with my mother

in the bedroom so that she knew if my fever rose or fell... When my mum and dad went to work early in the morning, I got up early and I was afraid how I would manage to be alone at home.. I felt at that moment, like a big girl and a heroine.. The worst feeling I have ever had was when someone rang. I reminded myself of what my mother used to say: "Never let strangers in!". I went to watch cartoons. Soon the grandmother came and I finally felt completely safe.

In the 2006 I was only six and I first went to school. I don't remember a lot of it, but I sat with my best friend Matthew in the front desk next to the window. But then, our teacher had to move him to another desk, because Matthew was too tall and no one could see over him. I do not even remember where I sat afterwards. When

I was five I think I mastered skiing and swimming pretty well, because I started both (sports) quite early.

DICTIONARY:

swin-houpatnightmares - nočnímůry

sandbox - pískoviště

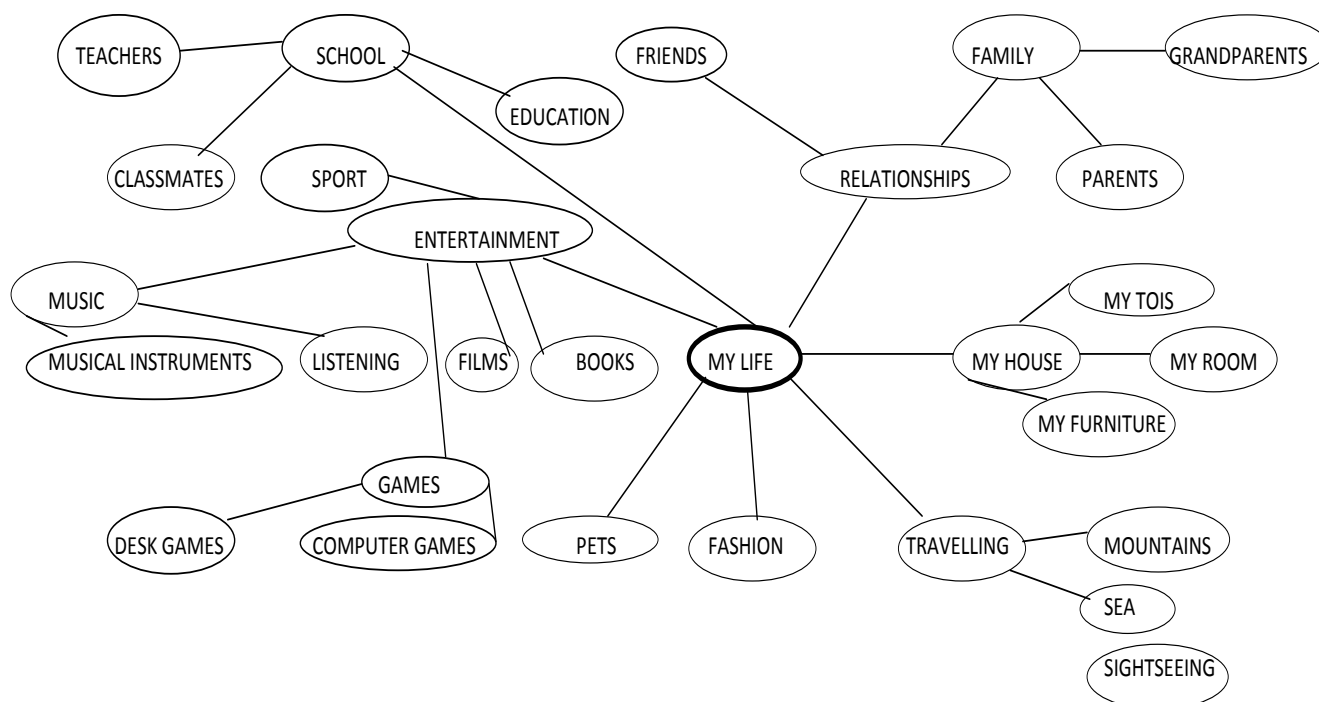
never let strangers in! - nikomu cizímu neotvírej!

canable - schopni

afterwards - až potom

Veronika Fialová, IX.A

MINDMAP

A. a E. Davidovi

TEENAGERS VS. PARENTS

This is a common problem in our society. Kids don't understand their parents and parents don't understand their kids. If you want to solve a problem, you have to discover cause of this "clash of titans". Try to look at the situation as a parent and as a teenager. Like this you can improve your strategy to win the argument or to compromise. Those who tried to know that the compromise doesn't work and that any strategy is useless. Because parents have your life under control and they won't let you be unless they get what they want but parents are not always right, so how do you convince them? The problem is that parents can't accept the fact that

they are wrong, because they are used to that they're always right. Because teenagers are careless and mostly with a lack of experience, parents don't give their kids enough respect and tolerance, because they think that their opinion is simply wrong. Parents think that they understand their kids, but that's not always true. These factors along with a misunderstanding create a very unpleasant situation known as flame war.

David Trung, VIII. A

WHAT DOES MY LIFE DEPEND ON?

The most common answers are:

1. Chocolate
2. Music
3. Games
4. Game of Thrones
5. The Walking Dead
6. Family, food, friends and other stuff

And all of these answers claim that your life actually depends on other people. You depend on the ones that produce chocolate, music, games, TV shows and of course your family. People do not simply live independently... Or do they? How would an independent life look like? You'd have to do everything on your own, no help, no experiences to give or get. You'd have to produce everything

you need BUT if you want to build a wooden house on your own, you actually depend on trees. So no, you can not live fully independently. There's nothing like a fully independent life. So how would a sub-independent life look like? It would be very boring. You'd not be able to contact anyone or anything. You'd be forced to be selfish. BUT you wouldn't have to share chocolate with anyone. You just depend on other people no matter of you like it or not. Every single living creature depends on others. We'd never exist if there were not our parents and we'd NEVER watch The Walking Dead without the TV that someone made. The lives of others are as essential

Word Search

R P K K H P O Z N E C Y P L I
E I A L Z P Z O Q A S M D Y S
D T V R I O I V P L P D X E P
T B J H E T Y V D Y F O S H I
K O W J A N P A B N C Q V R H
O W P C C L T G S H K V R J S
Q F U R G L K S J Q G I V T N
P D I X R S Y R X C H A S I O
E T N E M N I A T R E T N E I
V X W M R R Y U J D D E S A T
Y M X X O C C L O F T R C J A
M E W Q E Q E B I F X K H D L
W Q G Z M N S P A M F C O Z E
S E T A M S S A L C A C O G R
G X L F U O E D T T T F L I P

CLASSMATES
EDUCATION
ENTERTAINMENT
FAMILY
PARENTS
RELATIONSHIPS
SCHOOL

EXCURSION TO BRITISH COUNCIL

On 17 April ten students from our school went on a school trip Prague. The goal was to have an English lesson lead by the native speaker from South African British Council. We spent an hour with

the native speaker. It was a great lesson of English for us. We played many games to practice English. I think that British Council is the one of the best language schools. We had a great time.

for us as our lives are essential for them. So remember that everyone has their purpose and it's nothing that fate or other people choose. It is you who choose your purpose and the way you want to live. No one can tell you who you are.

David Trung, VIII. A

Jan Šíma, IX.B

Německé listy

Ergänze, wie ist das bei uns?

Die Jungen gehen am von Haus zu Haus und schlagen die Mädchen mit Dafür bekommen

sie von ihnen geschmückte teige kochte oder bunte

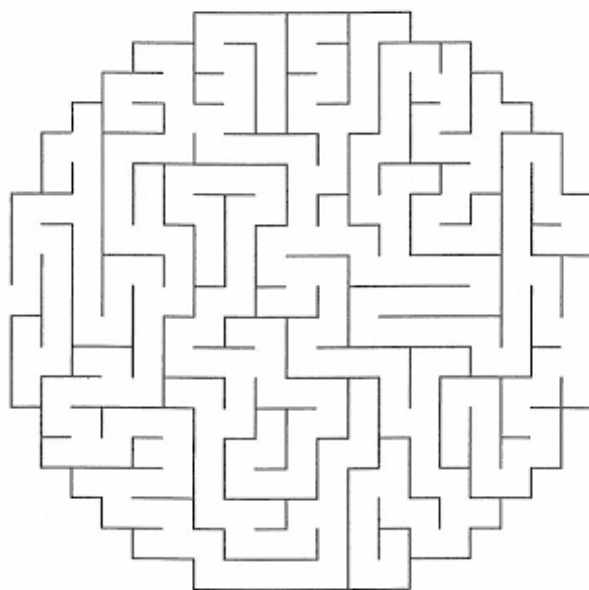
In Deutschland bringt buntgemalte Eier und versteckt sie im

..... Die Kinder müssen die Eier suchen.

Zu Ostern schmückt man die Wohnungen mit und Ostereiern. Auf dem Tisch dürfen nicht und fehlen.

Katka Kolářová

Findest du den Weg?

Ostern fällt auf den Sonntag, nach dem ersten Frühlingsvollmond. In der Osternacht wird das Osterfeuer entzündet, das ein Zeichen der Auferstehung und des neuen Lebens ist.

Die Vorbereitung auf das Fest beginnt schon eine Woche vor dem Ostersonntag. Die Leute räumen ihre Wohnungen auf, sie schmücken die Tische, die Vasen und die Türen mit bemalten Eiern.

Bára Placatková

Wasmacht der Osterhase?

Henne und Osterhas

*Es lag vorm Haus im grünen Gras
Die Henne mit dem Osterhas.
Sie kicherten und machten Witze
Ostern ist doch einfach spitze.*

Wir wollen Eierfärben

*Kinder, kommt! wir wollen Eierfärben,
Ostern ist schon bald.
Nach alter Tradition mit Zwiebel
schalen*

*Die wir schon lange aufbewahren.
Kinder, kommt! wir wollen Eier färben.
Ostern ist schon bald.*

*Gummibändchen um die Eier legen
Gräser, Blätter um die Eier weben.
Kinder, kommt! wir wollen Eier färben,
Ostern ist schon bald.*

*Weisse Eier kochen im braunen Sud
Helle Streifen gibt's im Nu.
Was das Huhn nicht will be greifen,
weiß schon längst der Osterhas –
färbt das Ei, mal Punkte, Streifen
und versteckt es dann im Gras.*

Monika Minder

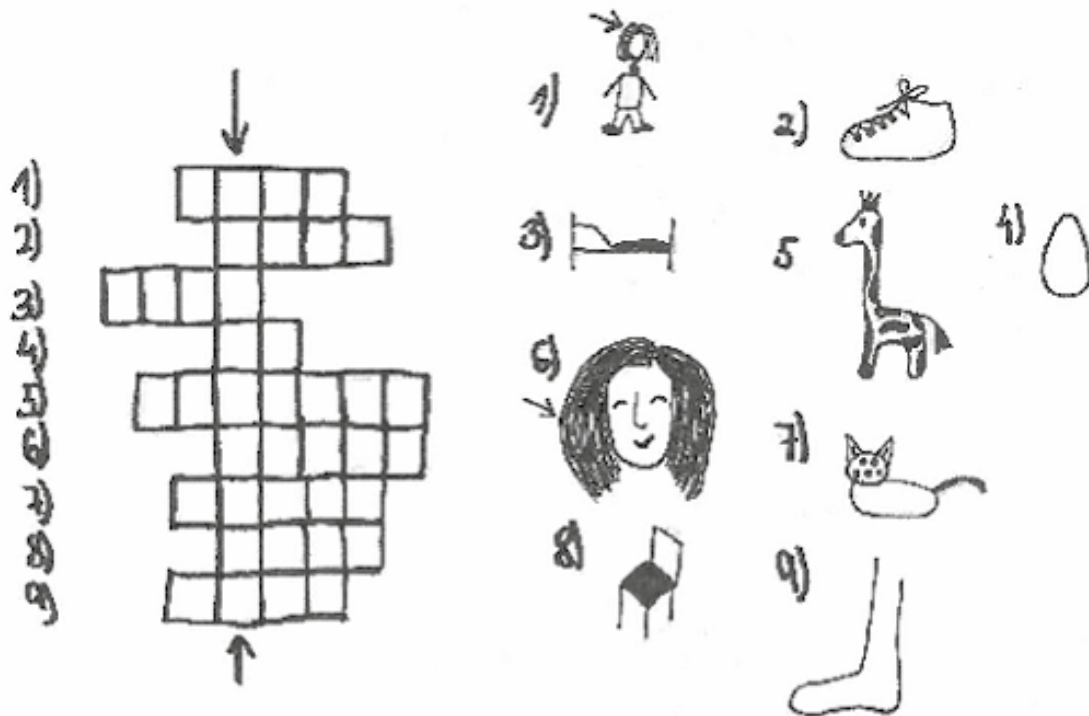
Er f die Ostereier.

Er malt

Er versteckt die Eier im G.....

Německé listy

Was gehört zu Ostern?

Antworte

Wann feiern wir Ostern?

Welche Bräuche gehören zu Ostern?

Wie ist es in Deutschland?

Was essen (backen) wir zu Ostern?

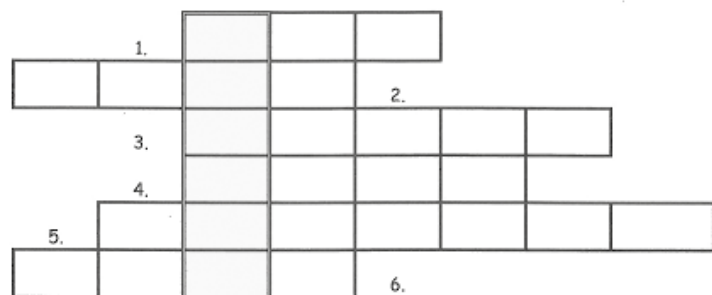
Ostern wortschatz

Hledaná slova:

April, Osterkorb, Osterhase, Blume, Ostereier, Schokolade, Fest, Natur

S O T I M O S N T O
R C S S E R F A S E
E S H T E T F T E I
I E R O E F E U N E
E W I R K R D R M I
R E A U H O K U F E
E R S A T E L O H U
T N S G U B E A R S
S E L I R P A U D B
O C H R I S T I F E

Ostern macht Spaß und
..... auch?

1. Mutter's Mutter
2. Tier, charakter Ostern
3. Wir führen in ihrem Kauf
4. Stasi Henne
5. Saison, geboren Tiere
6. Haustier

Německé listy

Das Leben?

Jolana Petáková

Das Leben ist für mich ein Weg, der jeder von uns durchgehen muss. Manchmal ist der Weg direkt, manchmal ist es stolperig. Manchmal geht man geradeaus, manchmal steht man auf einer Kreuzung. Jeder soll den Weg mit Freude und ruhig benutzen. Es ist nicht wichtig, wie lange unsere Reise dauert, das wichtigste ist, dass jeder die Schritte ehrlich und verantwortlich macht.

Helena Hejdukova

Das Leben bedeutet es für mich eine große Erfahrung. Leben ist das beste Geschenk, das ich bekommen habe. Es besteht aus den glücklichen und unglücklichen Tagen. Auf unserem Weg müssen wir viele Hindernisse überwinden. Jedes Hindernis bringt neue Erfahrungen. Die wichtigste Rolle spielen die Eltern und unsere Freunde.

Šárka Demlová

Das Leben ist das Geschenk. Das Leben ist die Liebe, Freundschaft und die wichtigste Sache für mich.

Pavel Pinkava

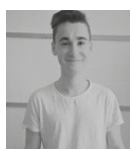
Das Leben ist für mich meine Familie, ich darf mit ihnen die Zeit verbringen. Im Leben gibt es schöne und schlechte Dinge. Man sollte bald erkennen, dass ohne Familie, ohne Freunde und ohne glücklichen Momenten, das Leben nicht so Super wäre.

Veronika Kortusova

Für das Leben ist wichtig die Familie, gute Freunde, Gesundheit und gute Arbeit. Viele Leute haben nichts von dem. Aber es gibt Leute, die alles haben und immer unzufrieden sind. Jedes Person hat eigene Sorgen. Gesunde Menschen haben tausende Wünsche, aber ein kranker Mensch hat nur einen Wunsch.

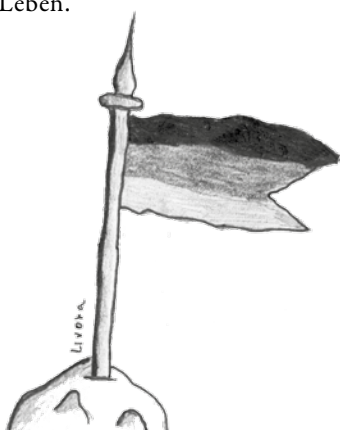
Ondřej Kramář

Leben bedeutet für mich wirklich alles. Sie gab es mir vor vierzehn Jahren die Eltern und ich bin dankbar dafür. Ich bin zwar noch am Anfang und ich habe es immer noch, aber ich habe schon eine Menge gelernt. Meine Eltern sagten immer, es ist wichtig zu lernen, lesen, schreiben und rechnen, aber ich weiß, dass ich noch mehr lernen muss. Ich musste lernen, wie man sich um selbst kümmert, und viele andere Sachen, aber das kann ich noch lange erzählen. Ich möchte nur sagen, dass das Leben ist das wichtigste was wir haben und wir sollen es richtig schätzen und genießen bis den letzten Schluck.

Veronika Vaněčková

Das Leben bedeutet für mich die Verantwortung, die Liebe und die Sorgen. Das Leben ist eine große Verantwortung. Jedes Leben ist wichtig. Das Leben ist das Geschenk. Ich liebe mein Leben.

Jakub Marek

Das Leben ist für mich eine wunderbare Sache. Aber viele Menschen bekommen das Geschenk gesund zu sein nicht. Wir gesunde Leute können uns nicht vorstellen, wie man mit einer Behinderung lebt. Aber die Leute können auch glücklich sein. Wir leben nur einmal. Ich möchte lernen, wie man nicht nur für sich lebt, sondern auch für andere leben kann.

Kryštof Sedláček

Ich denke, dass jeder auf eigenes Leben Rechthat, aber viele Leute können das nicht richtig schätzen. Es gibt viele Kriege in der Welt und viele Leute sterben müssen. Das Leben ist schön auch wenn das immer nicht so einfach ist. Wir sollen es schätzen.

Tereza Říčařová

Leiden, Freude, Lachen, Träne, Geburt, Tod, Familie

Kateřina Kolářová

Das Leben heißt Spaß und Freiheit für mich. Im Leben kann ich lachen oder Musik hören und das ist gut. Ich brauche die Freiheit und Musik. Ich weiß, dass das Leben ist schön, so ich möchte ein schönes Leben haben und einfach glücklich sein.

Adela Lukovicsova

Das Wort Leben bedeutet für mich Meine Familie, vor allem meine Mutter und Reisen.

Ich möchte nach America und Hawaii fahren. Weiter sind das meine Tiere, ich habe einen Hund, sie heißt Betina. Ich liebe meine Freunde und Computerspiele.

Usain Bolt

Název: Usain Bolt
Autor: Matt Allen
Vydavatelství:
Mladá fronta
Rok vydání: 2013
Žánr: biografie

Když se Bolt narodil, byl jako každé jiné dítě. Jeho otec byl přísný a malému Usainovi nechyběla disciplína ani přesnost. Bolt byl v jamaické džungli jako doma, tam ostatně také získal svou pověstnou sílu a obratnost. Již na základní škole vynikal v běžeckých disciplínách, což mu posléze otevřelo dveře pro studium na tamním sportovním gymnáziu. Sám atlet se v knize svěruje s tím, že studium bylo velmi náročné, plné tvrdé práce a dřiny. Ne vždy chodil na tréninky tak, jak měl, a přiznává, že si vůbec neuvědomoval, jak zásadně jsou pro něj důležité. Chcete se dočíst více o sportovní kariéře tohoto mladého držitele tří světových rekordů? Nebo o tom, jak balil holky? Pak vám vřele doporučuji biografii Usaina Bolta, sprinterské hvězdy současnosti.

Valentýna Zítková, IX.B

Hobit

Hobit aneb cesta tam a zase zpátky – J.R.R. Tolkien

Hobit aneb cesta tam a zase zpátky je pohádkovým příběhem o dobrodružném putování družiny trpaslíků, hobita Bilba

Pytlíka a čaroděje Gandalfa za pokladem, který je strážným drakem Šmakem v Osamělé hoře.

Tato kniha, napsána již v roce 1937, představuje jeden ze základních kamenů rozsáhlého a světoznámého cyklu příběhů, legend a mýtů z dávné Středozemě, které Tolkiena, profesora angličtiny na Oxfordu, pasovaly na zakladatele žánru fantasy.

Kniha o putování „tam a zase zpátky“ se dočkala i filmového zpracování, tudíž si myslím, že většina z vás viděla spíše tento film. Pokud chcete odhalit i další tajemství, která ve filmu nebyla, zajímá vás svět mytických elfů, zákeřných skřetů a hobitů, neměla by tato kniha rozhodně chybět ve vaší domácí knihovničce.

Tereza Dohnalíková, IX.A

Tereza Dohnalíková (Foto: Patrik Plavec)

*Básničky nás baví,
jsou krátké, rychlé a
dokážeme několika
verši říci více než
dloubným slohem.*

Známky

Kristýna Šoborová

*Z češtiny mi vychází trojka,
musím se snažit, aby to byla dvojka.*

*Druhý den dá písemku,
naštěstí mám tahák jako klíčenku.*

*Myslím jenom na blbosti,
ale když poslouchám, to mám znalosti.*

*Potom to je samá dvojka a jednička
a tím končí moje básnička.*

Smrt

Veronika Gjašíková

Smrt přijde náhle a nečekaně.

Nikdo ji neví a nemá rád.

Ale co smrt?

Vybrala si ona svůj účel?

Nebo život dostal tu volbu,

o kterou smrt přišla?

Je nemá, ale hluchá není,

Slyší nářek lidí a proklínání

Život a smrt

Jiří Kočí

*Život je velmi vzácná věc,
nemůžeme říci opak.
Vždyť díky němu jsme tu dnes
a nemáme se čeho bát.*

*Snad jen konce toho divu,
smrti, co bloudí kolem nás.
Žijme zdravě, dlouho, šťastně
a smrt odžene náš silný hlas.*

*Tímto se zachrání člověk i zvíře
a život nás bude nerad opouštět.*

*I takto se dá říci „Ne!“
smrti, co má nás zabít.*

Můj sen

Tereza Bodnářová

*Když jsem byla ještě malá,
místo chůze jsem jen pobíhala,
Skákala jsem venku, v bytě,
zkrátka neposedné dítě.*

Při páté rozbité váze

mamka řekla:

„Dost, budeš běhat po atletické dráze!“

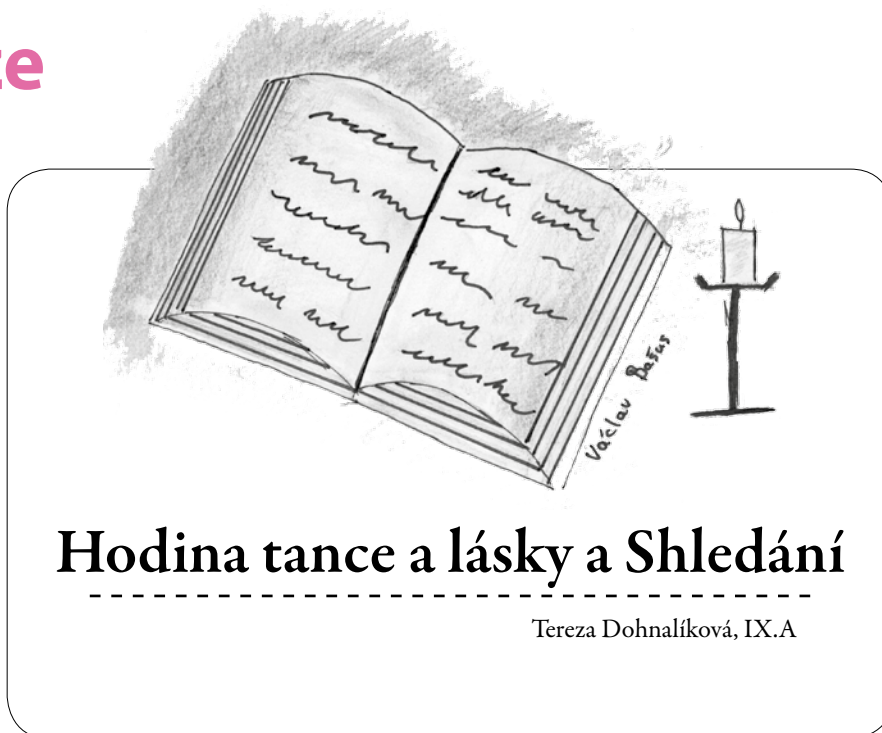
Protože mi to přišlo málo akční,

tatka řekl:

„S judem začni!“

*Cvičím tvrdě každý den,
protože olympiáda je můj sen.*

Hodina tance a lásky a Shledání

Tereza Dohnalíková, IX.A

Hodina tance a lásky Pavel Kohout

Sedmnáctiletá Kristina Kleinburgerová, dcera velitele pevnosti koncentračního tábora, přijíždí z Berlína na prázdniny za svými rodiči. Při této příležitosti plánuje oslavit i své osmnácté narozeniny. Kristina zde má

k dispozici i vlastní učitelku baletu, maďarskou primabalerínu židovského původu. Na mladého člověka tu však čeká šokující zjištění. Transporty smrti, koncentrační tábory a nemilosrdná likvidace Židů rozhodně nejsou tím, o čem jí její otec vyprávěl. Dle mého názoru je kniha určena spíše pro starší čtenáře.

Shledání Fred Uhlman

Píše se rok 1932. Konrádin je příslušníkem prastaré aristokratické rodiny von Hohenfels a Hans synem

židovského lékaře Schwarze. Vzestup nacismu považují za „dočasnou nemoc, něco jako spalničky, které odezní, jakmile pomine ekonomická krize“. Je jim šestnáct, válka je na spadnutí a neúprosnému osudu nelze vzdorovat. Pevné a upřímné přátelství dvou mladých lidí v předválečné době je bezmocné v boji proti kolektivnímu šílenství, jež se zmocnilo Německa. Tato drobná knížka patří k těm, které přečtete jedním dechem. Připravte se na dojemný příběh plný emocí, ale i nečekaných zvratů. U této novely se rozhodně nebudete nudit!

League of Legends

League of Legends je strategická hra, kterou se bezplatně baví více než miliardadšenců po celém světě. Tato týmová hra obsahuje několik map. Nejčastější je Summoners Rift, ve které se mapa dělí na tři tzv. lines: Top (vršek), Mid (střed), Bot (spodek) a Jungle. Vždy proti sobě nastupují dva týmy po pěti členech. Každý má postavu, kterou si může vybrat a koupit za body, které mu jsou

připsány za dokončení hry. Postav je celá řada a liší se specializací, např.: Akali – mid, Leona – bot nebo Master Yi – top nebo jungle. Postavy mají svůj příběh. Ale co dále? To si už musíte zahrát.... Přejeme příjemnou zábavu.

Michal Novák, IX. A

Zábava

Vtipy

Pepíček přijde domů a říká mamince: "Mami, mám pro tebe jednu dobrou a jednu špatnou zprávu, kterou chceš slyšet první?"

Maminka: "Tak třeba tu dobrou."

Pepíček: "Dostal jsem jedničku z diktátu."

Maminka: "No vidíš a ta špatná?"

Pepíček: "Není to pravda."

Jsou chlapi v posilovně a v tom zazvoní mobil. Muž ho zvedne a žena říká: „Miláčku, můžu si koupit ten kabát za 1500?“

„Jasně, že můžeš.“

„A ten mercedes za 1500000?“

„Ano ten taky.“

„Ty jsi báječný.“

„A ten dům za 5000000?“

„Samozřejmě ano.“

„Díky miláčku, jsi úžasný!“

Muž zavěsí a říká: „Pánové, čím to byl mobil?“

Seznámí se mladý muž s blondýnkou. Při rozloučení se zeptá: „Mohu ti zítra zavolat do práce?“ „Můžeš, ale kdyby to brala šéfová, tak to polož.“ „Jak jí ale poznám?“ „Je zrzavá a má brejle.“

Jedna blondýnka před zrcadlem navrhne druhé: „Když uhádneš, kolik mám laků, dám ti oba dva.“ Druhá na to: „Já nevím, tři?“

Zdroje: www.nejvtipy.cz

Foto: Patrik Plavec

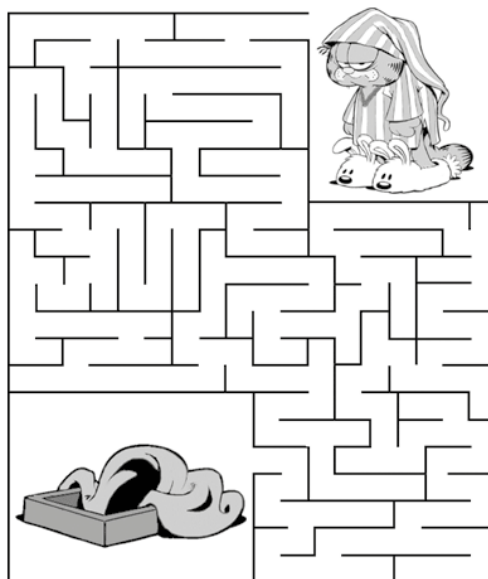
OSMI SMĚRKA

S G Y V Ā R T S R T
T L E V A L E Z A G
Í K U P V R O K V E
N O H N A E I V Í Ř
P A L Ā C R D Ā Ř Í
D R L Í F E D R H V
N A P A J E D L O Z

Výskrtní: Afrika, ara, gazela, gepard, had, hon, hřiva, lev, lov, napajedlo, palác, pice, slunce, stin, trs trávy, vedro, zvíře

1	9		7		5		6	3
		7	4		6	5		
	2	5				4	7	
8		6		5		7		9
5		2		3		1		6
	6	3				9	8	
		8	3		2	6		
7	5		6		8		1	2

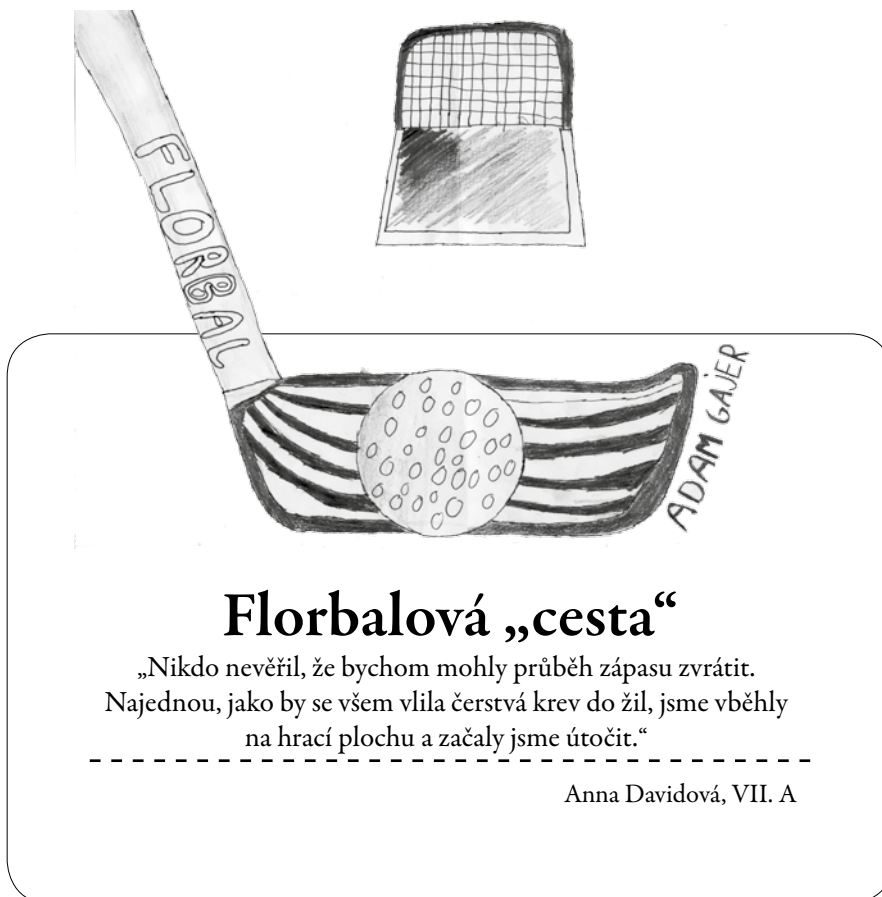
Najdeš Garfieldovi cestu zpátky do postele?

Papoušek ztratil barvy, pomůžeš nám ho vybarvit? Ať je hezky barevný!

Tereza Říčařová, Michaela Bučilová zdroj: www.googleobrazky.cz

Byl to obyčejný nudný školní den, měly (my holky) jsme už pár florbalových tréninků za sebou a těšily jsme se na okrskové kolo. Šla jsem po chodbě, když ke mně přiběhly mé spoluhráčky a začaly: „Prošvihly jsme okrskové kolo!“ Okamžitě jsme se sešly společně v tělocvičně. Naštěstí nám pořadatelé dali šanci a mohly jsme přijet na okresní kolo do Dobříše.

Utkaly jsme se se čtyřmi dobře hrajícími družstvy. Měly jsme velké štěstí, protože naše největší soupeřky prohrály s družstvem, které jsme my porazily. Kdyby zápas vyhrály, jely bychom domů s druhým nepostupovým místem. Stačilo nám vyhrát jeden zápas. Nastoupily jsme. Nádherná přihrávka a gól! Potom jsme jenom doslova odpalovaly míče co nejdál od naší branky. Pak už jsme slyšely závěrečný hvizd. Celou věčnost jsme se na sebe dívaly, jestli je opravdu konec. Nakonec se na nás podíval rozhodčí a řekl: „Co tak koukáte, vždyť jste vyhrály!“ A pak mohla propuknout radost.

Před dalším kolem (krajem) nás čekaly další ranní tréninky, otravné vstávání, ale vše se to vyplatilo. Sešly jsme se brzo ráno před školou, promrzlé jsme čekaly na mikrobús. Minuty ubíhaly a autobus nikde. Najednou někdo vykřikl: „Super, projedeme to kvůli autobusu!“ Nakonec autobus přijel, my jsme nasedly a jely. Nezkušené jsme nastoupily. K našemu překvapení jsme postoupily do finále mezi čtyři družstva. Čekal nás poslední zápas. Všechno nebo nic. Když vyhraje, postoupíme, když ne, jedeme domů. Byl odpískán první poločas a my jsme prohrávaly 2:0. Nikdo nevěřil, že bychom mohly průběh zápasu zvrátit. Najednou, jako by se všem vlila čerstvá krev do žil, jsme vběhly na hrací plochu a začaly jsme útočit. První gól, druhý gól a dvacet vteřin před koncem dala moje sestra vítězný gól. Závěrečný hvizd a radost. Jely jsme domů s druhým postupovým místem.

Čekala nás kvalifikace na republikové finále. Nastoupily jsme proti dvěma družstvům. Bezesperu jsme byly

vzrůstově nejmenší družstvo. V prvním zápase jsme vedly pár vteřin před koncem 5:4. Soupeřky daly gól. Rozhodčí ale viděl přestupek proti pravidlům a gól neuznal. Trenérka soupeřek se velmi rozčilila a používala velmi nevhodná až vulgární slova na rozhodčí a byla vyloučena z hrací plochy. Nakonec zápas vzdaly a my se mohly radovat z vítězství. Los pro nás nedopadl dvakrát dobře a hrály jsme dva zápasy po sobě. Únava a nás byla znát a druhý zápas jsme prohrály 5:3. Postup nám unikl o fous, skončily jsme druhé, ale i tak jsme odjely s dobrým pocitem a těšíme se na příští rok.

Úspěchy žákyň ve florbalu

Družstvo žákyň Základní školy Příbram II, Jiráskovy sady ve složení Tereza Bodnárová, Anna Davidová, Ema Davidová, Anežka Petriláková, Adéla Šáchová, Bára Vacková, Lucie Čajanová, Veronika Bošková, Natálie Králíčková, Veronika Starobová a Kateřina Poláková předvedly, že florbal opravdu umí.

V listopadu 2014 vyhrály Okresní kolo na Dobříši, kde zvítězily nad školami Nečín,

1. ZŠ Sedlčany a 28. října Příbram. Tím si zajistily postup do krajského finále, které se konalo 8. 12. 2014 v Kutné Hoře. Velmi přesvědčivě porazily týmy z Kolína, Kutné Hory, Štěchovic a Rakovníka. Pouze s Mladou Boleslaví neuspěly, přesto jako druhé v celkovém pořadí postoupily na kvalifikaci pro republikové finále, které se konalo 27. 2. 2015 v Liberci.

Děvčata se pilně a pravidelně připravovala na nelehký úkol. S velkým nasazením dokázala porazit družstvo Smržovky z Libereckého kraje. Rozhodující zápas s týmem z Hradce Králové byl dlouho vyrovnaný a moc k postupu na republikové finále nechybělo. Přestože nakonec v tomto zápase děvčata nezměřila, odvedla velmi kvalitní výkon a obsadila krásné druhé místo.

Věra Spilková

Horolezectví, lezení

Pro někoho sport, záliba nebo životní poslání. Pro mě je to všechno dohromady. Na to aby byl člověk dobrý lezec, nepotřebuje pouze sílu, ale také hodně soustředění, v krizových situacích nepanikařit a zachovat klidnou hlavu, být trpělivý. Také je rozdíl, jakému lezení se věnujete, něco jiného je, když lezete na umělých stěnách, které jsou obvykle v hale, kde si můžete vybrat jakoukoliv obtížnost a jste jisti, takže po jednodušších cestách mohou lézt i malé děti, aniž by hrozilo, že se jim něco stane.

Na druhou stranu je například výškové lezení, což je lezení v horách, kdy se horolezec pohybuje ve velké nadmořské výšce nad hranicí 6000 metrů nad mořem, to zahrnuje zdolávání obtížných výstupů ve strmých stěnách, jelikož je to hodně vysoko, bývá tam velká zima a je nutné počkat si na příznivé počasí, také je velice důležité, aby měli správné a hlavně kvalitní vybavení - jistění. Já osobně se věnuji sportovnímu lezení (kratší cesty na přírodních skalách), a lezení v hale. Moc mě to baví a chtěla bych se v něm stále více zlepšovat.

Petra Mrkáčková, IX. A

Loučení

5. A

Milí žáci 5.A,

blíží se konec školního roku a tím také konec vašeho vzdělávání na 1. stupni základní školy Jiráskovy sady 273. Ráda bych vás a naše pětileté snažení touto cestou zhodnotila. S většinou z vás jsem se poprvé setkala 1.9.2010 ve třídě 1.A. Byli jste natěšení, usměvaví, ale také upovídaní hned od první chvíle! (To vám, myslím, zůstalo až do této doby.) Společně jsme plnili školní povinnosti a také jsme se učili navzájem respektovat odlišnosti a osobnost každého z nás. Byli u nás velice nadané děti, skvělí sportovci, kreslíři, vypravěči; také 2 dívky studující v zahraničí, ale i děti, které měly zdravotní problémy.

Na konci druhé třídy odešel Pepík Kalina, který byl naším „třídním komikem“ a který se k nám se svým divadélkem stále vrací. Také došlo k rozdělení třech druhých tříd na dvě třetí třídy, přicházeli další noví žáci.

Poměrně dlouho se utvářel nový kolektiv, ale od čtvrté třídy už vše fungovalo, za což si zaslouží poděkování také asistentky. V páté třídě přicházely nové děti, takže nás bylo spolu se mnou a asistentkou ve třídě 32.

Jezdili jsme společně na exkurze, na ozdravné pobyty, chodili jsme na výstavy, zúčastňovali jsme se různých soutěží, pořádali jsme dílničky pro rodiče i společná sportovní setkání aj. Velice se mi líbilo, jak jste dozrávali, naučili jste se pomáhat slabším dětem a dokázali jste ocenit vzájemné pokroky. Moc vás chválím za zpracování projektu Zeptej se doma a především za jeho prezentaci ve třídě. Někdy se nám dařilo lépe, v hodinách jsme se leckdy i zasmáli, někdy naopak ukápla i slza do sešitu. Ale tak to v životě bývá.

A co bych vám popřála na závěr? Ať se vám přechod na druhý stupeň či na gymnázium vydaří, věnujte se učení hned od začátku, najděte si nové kamarády a nezapomeňte na stará přátelství. Ať jsou vám budoucí učitelé oporou, rozvíjejte své dovednosti a talent, buďte nadále zdraví a spokojení.

Děkuji vám za setkání s vámi i vašimi rodiči a přeji všem hodně štěstí.

S pozdravem třídní učitelka 5.A

Jana Jeníková

Něco málo ze třídy:

1.A

(po příchodu z míčových her)

Pepík: „Paní učitelko, já

šeddyčkyšpocenej jako šepice“

uč: „A Pepíku, jak vypadá zpocená slepice?

Pepík: (vytáhl hlavu z krku, nasadil slepičí výraz a se smíchem řekl:

„No, jako já!“

uč: „Děti, sedněte si na záda.“

(místo na zadek)

3.A

ČJ čtení, tvoření rýmů

uč: „Co dělají rýmy na konci?“

Jiří: „Rýmy se recyklují!“

uč: (při čištění zubů) „Děti, nandejte si kartáček na pastu“

ČJ mluvnice

uč: „Luky, doplň vhodný tvar slova okno do věty

MOUCHA LEZE PO ?

Luky: „Moucha leze po dřevě!“

uč: „Ne Luky, chci vhodný tvar slova okno.

Po čem leze moucha....,

no koukej tady je okno,takže

moucha leze po ?

Luky: „Po skle!“

4.A

ČJ

Vojta: „Paní učitelko, jaká je barva ČEMÁ?“

uč: „Cože Vojto? Ukaž mi to.“

„To je špatně natištěné slovo černá.“

Vojta: „A jóóó!“

na exkurzi na Svaté Hoře žáci viděli HARVANY, HARPUNY (varhany)

ČJ mluvnice

uč: „Děti, kdo je například kopytnatý savec?

Luky: „Zajíc“

uč: „Viděl jsi zajíce s kopyty?“

„Kdo je tedy kopytnatý savec?“

Márinka: „Čert!!!“

5.A

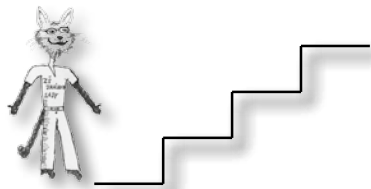
M

Eliška: „Jeden decilitr má 10 cililitrů. „

Loučení

5. B - Tak to jsme my

Začínali jsme v první třídě jako nový kolektiv dvaadvaceti dětí. O dva roky později se počet zvýšil a je nás třicet. Řekli bychom parta třiceti dobrých kamarádů, kteří by chtěli být i nadále spolu.

Zažili jsme díky „dospělákům“ mnoho hezkých společných zážitků, naučili jsme se vzájemně si porozumět.

Praha, Plzeň, Písek, Rožmitál, planetárium, dinopark, Sladovna, Techmánie, muzea, výlety, exkurze, školy v přírodě, interaktivní výstavy, projekty. Každý z nás si vzpomene na něco jiného. Akcí, na něž budeme rádi vzpomínat, bylo každý rok dost.

A co bylo nejlepší? No učení ne. Ale školy v přírodě na Blaníku a na Šumavě. Týdny bez rodičů plné her a zážitků. Nebo

Techmánie a Dinopark v Plzni. Zkrátka to, kde byla zábava a něco jsme tam poznali.

Nikdo by neměnil těch pět let, které jsme byli spolu. Žádný z nás by nechtěl jiný kolektiv. Je nám spolu moc dobře. Znova bychom si to zopakovali, kdyby to bylo možné. Jsme pro každou prima akci.

Zapojujeme se rádi i do soutěží. Ne vždy jsme úspěšní, ale jedno se nám povedlo. Po celé čtyři roky jsme vynikali v soutěži ve sběru starého papíru.

A co nás k tomu vedlo? Odměna ve formě výletů a exkurzí. Paní učitelka veškeré vyhrané peníze investovala do dopravy. A že toho bylo dost, to Vám můžeme potvrdit.

Jsme rádi, že jsme na naší základní škole v Jiráskových sadech. Máme rádi její prostředí i učitele, kteří nás učí. Děkujeme naší třídní paní učitelce, že nám umožnila prožít pět let v takové skvělé pohodě.

5.A - Prvních pět let

Nastoupila jsem do školy v Jiráskových sadech. První den jsem se těšila, ale i bála. Přišla jsem do třídy a sedla si k Nikče, kterou jsem znala už od školky. Naše paní učitelka se jmenovala Jana Jeníková a byla na nás moc milá. Říkala nám: „Děti, já se moc omlouvám, když vám řeknu jinak.“ Já jsem se i druhý den těšila do školy.

První třídu jsem prošla se samými jedničkami. Ve druhé třídě k nám přišel Tomáš. Byl to moc hodný kluk. Ve druhé třídě jsme jeli na školu v přírodě. Na pokoji nás bylo 7- já, Nikča, Nikča, Síma, Ane Mari, Monča a Verča. Na školu v přírodě nikdy nezapomenu!

Také nezapomenu, jak ve druhé třídě Vojta strčil do Monči. Monča nemohla vstát, tak paní učitelka řekla: „Vojto, pomoch Monče nahoru!“ Paní učitelka chtěla říct, ať jí pomůže nahoru. Naštěstí ji Vojta nepomohl, ale pomohl jí nahoru.

Jednou ležel na zemi papír a paní učitelka mi řekla: „Jituško, seber ten papír a hoď ho na zem.“, ale já věděla, že ten papír mám sebrat a ne ho zase házet na zem.

Ve třídě, si myslím, moc kamarádek nemám, ale moje opravdové kamarádky jsou Amálka a Kačka z 5.B. V budoucnosti ve škole očekávám dobré výsledky a kamarádství.

Jitka Schusterová, V.A

Foto: Patrik Plavec

Loučení

9. A

Ahoj lidi,

už zase nastal čas, kdy tuhle školu opustí další řada devátých tříd a tentokrát došlo i nás, čili třídu 9.A. Tímto článkem bychom se s vámi chtěli rozloučit, ale také vám trochu vylíčit, co se v naší třídě za těch devět let událo. Všichni si pamatujeme ten den, kdy jsme přišli do nové třídy úplně vyděšení, že se nám tam nebude líbit, a někomu ukápla i slza a je to vtipné, protože teď spouště lidem tečou slzy, když se máme rozloučit.

Naši třídu bychom všichni popsali asi tak, že je plná klidných lidí, kterým je všechno úplně jedno. Sice, když někdo dostane špatnou známku, je z toho smutný, ale špatná nálada ho ihned přejde, jakmile se k němu přizpůsobí bláznivá banda kamarádů a začnou ho rozveselovat.

I přes různé neshody víme, že se můžeme jeden na druhého spolehnout. Je celkem vtipné, že spolužáci z jiných tříd kouří a ještě něco horšího a my o polední pauze chodíme na hřiště houpat se na houpačkách a společně do cukrárny. Nicméně bychom si chtěli navzájem poděkovat za to, že jsme se těch devět let obešli bez větších konfliktů a byli jsme si vzájemně oporou. Proto vám, spolužáci, přejeme, abyste si těch devět let užili stejně jako MY.

Třída 9.A

Nejlepší hlášky IX. A

„Testy budou opraveny nejdříve za měsíc!“
p.uč. Konvalinka

„Ne Matěji, nechci vidět tvého jednorožce!“
p.uč. Konvalinka a zasněžený Matěj Livora

„Kolik čeho? Brambor?!“ p.uč. Sádlová k
matematické skupině

„Nemůžeš sčítat hrušky a jablka!“ p.uč. Sádlová
při řešení slovních úloh na rovnice

„Eine große Katastrophe!“ p.uč. Koutecká při
opravě testů z němčiny

„Vezměte si sešity zezadu!“ p.uč. Králová při
příchodu do třídy

„NAPIŠ rovnici lineární funkce!“ p.uč. Sádlová a
nechápatící Monika Hovorková

„Pojedeme přes přestávku!“ p.uč. Hoffmanová
na začátku hodiny dějepisu

„Hlavní město Nizozemska?“ „Nýdrlend“ p.uč.
Králová a zkoušený Matěj Livora

„Hlavní město Velké Británie?“ „Anglie“

„Ženský neštve mě!“ p.uč. Neužil ke skupince
holek

„Proč jsou tam ty lomítka??“ Petra Mrkáčková
při testu z angličtiny

Tady jsem za naši třídu sepsala ty pro nás nejlepší hlášky, u kterých jsme se opravdu pobavili. Víím, že ne všechny asi každý pochopí, ale věřte, že my jsme se v tu chvíli opravdu dobře zasmáli. Třeba v některých hláškách poznáte svoji třídu a učitele.

Monika Hovorková za třídu IX.A

Loučení

9. A

Když jsme nastoupili do první třídy, hned se z nás stal skvělý kolektiv a pod vedením naší třídní paní učitelky Topinkové nás škola bavila, bohužel s přibývajícými roky toto nadšení opadávalo.

Ve třetí třídě nás ale kvůli velkému počtu rozdělili na dvě třídy, většinu to velice mrzelo. Ale po letech jsme si na sebe zvykli a byli jsme spokojeni.

Když jsme přestoupili na druhý stupeň, většina z nás čekala, že to bude nějaký velký rozdíl, ale až na to že přibyla nová třída a na matematiku a češtinu jsme se rozdělili na matematické

skupiny, to takový rozdíl nebyl. Ale první den v šesté třídě nás čekalo velké překvapení. Na nástěnce viselo, že se spojujeme, a tak se z nás stala skoro ta samá třída. Nejdříve jsme nebyli moc rádi, ale pak jsme zjistili, že je to super.

Za ty tři roky z nás je skvělá parta a myslím, že většina z nás bude na základku vzpomínat v dobrém jako na jednu z nejlepších částí života.

Petra Mrkáčková, IX.A

ROZHOVOR

Svým spolužákům jsme položili tři otázky a jejich odpovědi si můžete přečíst níže.

1. Co máš na naší třídě nejraději?
2. Těšíš se na střední školu, nebo se ti naopak nechce pryč?
3. Po čem se ti bude nejvíce stýskat?

Jan Peták

1. Na naší třídě mám rád to, že my kluci jsme opravdu dobrý kolektiv a držíme při sobě. A všichni dohromady se výborně doplňujeme. Nedokážu si to bez jediného jedince představit.

2. Já se těším na střední hodně, ale zároveň mám obavy, že se s naším kolektivem už nebudu vůbec stýkat kvůli střední škole.

3. Nejvíce se mi bude stýskat po přátelích ze základky a po učitelích mých oblíbených předmětů.

Matěj Livora

1. Na naší třídě jsem měl rád pevný kolektiv a je mi líto, že se v posledním ročníku našly krysy, ale i přes všechno mi moje třída bude hrozně chybět.

2. Těšil bych se na střední, kdybych tam měl svou třídu, ale to nejde. Všichni musíme jít dál, abychom měli krásné životy, Míšo.

3. Bude se mi stýskat po kamarádech, ale i ty „příblblé“ schody mi budou chybět. Měl jsem a pořád budu mít tuhle školu rád.

Veronika Fialová

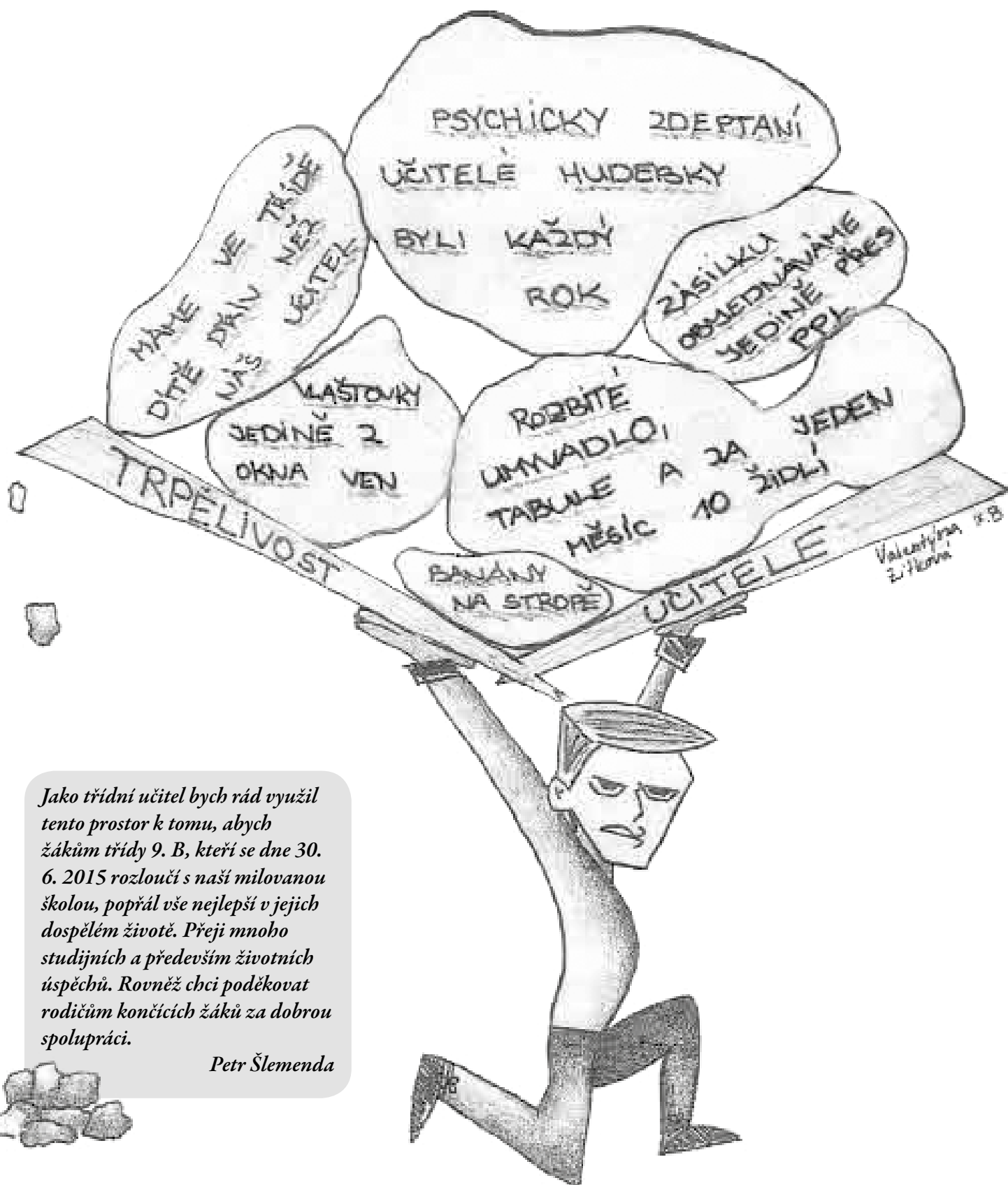
1. Podle mě jsme dobrý kolektiv a neřešíme problémy jako jsou cigarety a alkohol a raději si zajdeme do cukrárny nebo i na pískoviště. Tím chci říct, že se setkáváme i mimo školu.

2. Zároveň ano i ne. Na střední se těším na nové kamarády, ale je mi jasné, že s mými kamarády ze základky se už často vídat nebudu a to mě mrzí nejvíce.

3. Určitě po kamarádech, se kterými jsem strávila 9 let a moc jsem si to užívala a dále i po některých skvělých učitelích, kteří mne toho dost naučili. Nezáleží na kamarádech, ale na uplatnění!

Loučení

9. B

Jako třídní učitel bych rád využil tento prostor k tomu, abych žákům třídy 9. B, kteří se dne 30. 6. 2015 rozloučí s naší milovanou školou, popřál vše nejlepší v jejich dospělém životě. Přeji mnoho studijních a především životních úspěchů. Rovněž chci poděkovat rodičům končících žáků za dobrou spolupráci.

Petr Šlemenda

Loučení

9. B

Již od sedmé třídy, když jsme byli spojeni s A, B a C jen na dvě, jsem pomýšlela, jak bude skvělé, až se v deváté rozdají závěrečná vysvědčení, vyletím ze dveří základní školy a budu se scházet jen s pár lidmi, kteří však nebyli se mnou nyní ve třídě.

Ale čas míjí a život se mění i s jistými názory. Už zbývají ani ne dva měsíce do prázdnin, pomyslnou hranicí mezi „pohodovou“ základkou a střední školou. Pomalu si uvědomuji, že opustím tuto partu kámošů, která se z nás stala, ve které si každý našel své místo, všechny ty lidi, kteří mě podrželi, když mi bylo nejhůř.

Prožili jsme společně spoustu nenahraditelných zážitků. Během těch let nás opustilo pár lidí a také pár učitelů hudební výchovy, samozřejmě ne naší vinou.

Také se domníváme, že někdo musel naše třídní řady rozšířit, protože jinak bychom si neuměli vysvětlit, kdo nám ohýbá židle, hraje fotbal s ovocem, mydlí tabuli, když my bychom se něčeho takového rozhodně nedopustili. Protože jak i stojí na našich tričkách „Jsme boží“. Proto všichni smutněte, protože (j)elita odchází. A my všichni můžeme jen doufat, že stejně fajn lidi potkáme i na střední škole.

Jana Vojířová, IX.B

Hlášky třídy 9.B

Milan: Plánujete děti?

P. u.č. Šlemenda: S tebou??? Ne!

Petra: Kde seženete ty podprsenky?

P. u.č. Liška: Snad podpoříte svoje chlapce..

(Milan právě zjistil, že paní Šlemendová pracuje v Oxygenu.)

Filip: Milan asi začne chodit do Oxygenu.

(P. u.č. Šlemenda se zděšeným výrazem pozvedne hlavu) a říká: „Cože?!“

Milan: Nebojte se.

Třída (převážně kluci): „Kdo neskáče, má slipy“

Matěj: (nakupuje v BILLE, nic nekoupí. Prochází kolem prodavačky, zvedne ruce.) a řekne: „Já nic nemám.“

Pochvala do žákovské knížky Milana: Uděluji pochvalu za odbornou přednášku pro žáky 1.C.

Filip, J. Pospíšil, J. Šíma: Pane učiteli, Matěj pozná holky podle podprsenky..

P. u.č. Šlemenda: „To bych do tebe neřekl Matěji..“

Třídní kytka od p. u.č. Fousové, kterou jsme půl roku nezalézaly. P. u.č. Fousová: „Vy se o ní ale hezky staráte...“

P. u.č. Rettinger říká Patrikovi: „To, že támhle Šíma vrže židli ti vadí, ale že tady celou dobu kecáš, to je ti úplně...“

Oblíbená věta p. u.č. Šmatlákové: „Už toho mám dost, za každé sprosté slovo si napíšete pětiminutovku“

Pan ředitel: „Budete skákat vně kruhu“

Milan: „Co je to vně kruhu?“

Pan ředitel: „Venku, vole“

Foto: Patrik Plavec

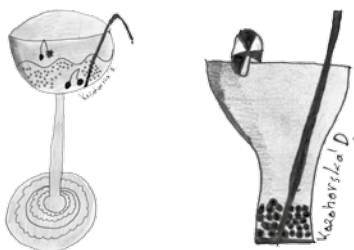
Recepty pro letní párty od pana učitele Lišky

BRONTOSAURUS (KOKTEJL)

Rozpis na 1 nápoj: (1 díl – 2 cl)

3 díly grapefruitového džusu, 3 díly limonády, ½ dílu limetkové šťavy, ½ dílu grenadiny (nebo kvalitního malinového sirupu), kostky ledu, šejkr, brčko, výhonek celeru, vysoká sklenice.

1. Šejkr do poloviny naplníme ledem
2. Nalijeme limetkovou šťavu, grapefruitový džus a grenadinu
3. Důkladně protřeseme a naléváme přes sítko v šejkru do vysoké sklenice téměř naplněné ledem
4. Dolijeme limonádou a zdobíme výhonkem celeru
5. Podáváme s brčkem.

MICKY MOUSE (KOKTEJL)

Rozpis na 1 nápoj: (1 díl – 2 cl)

5 dílů chlazené coly, 1 díl šlehačky, 1 ks kopeček vanilkové zmrzliny, 2 ks višně, strouhaná čokoláda, bečko, dlouhá koktejlová lžička

1. Colu nalijeme do vysoké sklenice a přidáme kopeček zmrzliny
2. Nahoru stříkneme šlehačku a ozdobíme dvěma višněmi
3. Posypeme strouhanou čokoládou
4. Podáváme s brčkem s dlouhou koktejlovou lžičkou.

J. Liška (Foto: Patrik Plavec)

KUŘECÍ KARI ŠPÍZY

Recept na 4 porce

Kuřecí prsa 500 g, kari 1 lžice, chilli dle chuti, limetka, meruňkový džem, koriandr 1 lžice, paprika žlutá 1 ks, oranžová paprika 1 ks, cherry rajčata 300g.

1. Ve větší míse smíchejte kari, džem, nejmenno nasekané lístky koriandru a šťáva akúra z limetky.
2. Kuřecí maso nakrájejte na 3 cm kostky a vysypte do mísy s kořením a nechte obalit směsí.
3. Odstraňte z paprik semínka a nakrájejte je na stejné kousky jako kuře.
4. Papriku napichujte na špejle, střidejte s masem a cherry rajčátek.
5. Hotové špízy opékejte pozvolna na grilu 10 minut, jako přílohu podávejte pečivo a dresink.

GRILOVANÁ CUKETA

Cuketa, olivový olej, sůl, koření na grilovanou zeleninu

Menší cuketu nakrájíme na kolečka cca 7 mm silná, z obou stran posypeme trochou soli a necháme půl hodiny odležet (vypotit). Poté dáme do misky, zakápneme trochou olivového oleje a posypeme kořením na grilovanou zeleninu. Cuketu opatrně promícháme s kořením a grilujeme na roštu z obou stran. Podáváme samotnou, s pečivem nebo jako oblohu.

Autor: Jan Liška

ROZHOVOR

Rozhovory o 6. ročníku

Jak se ti líbí v 6. ročníku?

Jo, jo velmi se mi tu líbí.

No, jde to.

No, je to dobrý ale mohlo by to být lepší. Hrůza, je to strašný.

Co se změnilo?

Přírodověda a vlastivěda se změnila v přírodopis a zeměpis, ale máme taky více učiva a poznáváme jiné spolužáky. Je víc učení a hlavně lepší informatika.

Asi nic, je to stejný, akorát přibyla fyzika, dějepis a volitelný předmět.

Změnilo se nějak kamarádství? Jak?

S holkama si moc nerozumíme a kluci nás otravují, jinak nic.

Ne, všechno je v pohodě.

Asi nic, jen si občas nerozumíme a, hádáme se s klukama.

Co bys vzkázal budoucím šestákům?

Že bude víc učiva a bude to náročnější než pátý ročník.

Budete mít více učiva a víc hodin.

Že se mají těšit, je to tady super, ale budou mít více učení a jiné učitelky.

Děkuji za odpovědi. Hana Štefanová, VI. C

Jak se mi líbí v 6. třídě

V září loňského roku jsem přestoupil na základní školu v Jiráskových sadech. Změna to byla opravdu veliká. Dříve jsem chodil na malotřídku, kde byly pouze 2 třídy a nyní jsem byl najednou ve škole, která má v každém patře spoustu tříd, všude davy dětí... Hodně mi pomohl den otevřených dveří, kde jsem se byl s mamkou podívat, co tato škola nabízí. Nyní, po více jak půl roce, už jsem ve škole jako doma, vím, kde co je, znám učitele i spolužáky. Na škole se mi líbí, učení mám rád asi jako každý a v jídelně se taky rád zastavím. Prostě do téhle školy už patřím.

Láďa Kraus, VI. A

Pilotní přijímací zkoušky

Dne 15. dubna 2015 se na většině středních škol v ČR uskutečnily ověřovací přijímací zkoušky pro uchazeče o studium na středních školách, poskytnuté firmou CERMAT.

Na většině škol nehrály zkoušky žádnou roli v přijetí či nepřijetí, to bylo na samotných školách, aby se rozhodly, kolika procenty ohodnotí přijímací testy. Například já jsem se hlásil na Gymnázium v Příbrami, kde se hledělo především na prospěch, a přihlášku jsem také podal do Prahy na Chemicko-průmyslovou školu, kde to bylo padesát na padesát.

S přípravou jsme začali již dva měsíce před samotnými zkouškami, kdy pro nás naše paní učitelky matematiky p.uč. Sádlová a češtiny p. uč. Fousová otevřely kroužky určené pro naši přípravu. Za což jim samozřejmě velice děkujeme!

I když většina z nás věděla, že je již přijata a byla také na zkoušky připravena, našli se i tací, kteří se velice báli, i když neměli čeho! A pak tu také byla skupinka lidí, která měla z nadcházejících zkoušek

přínejmenším respekt a do této skupiny se řadím i já sám.

A bylo to tady! Ve středu 15. dubna se každý dostavil na školu napsanou na zápisovém lístku jako první. Dostali jsme jako vždy krátké „proškolení“ (začínal nastupovat stres) a vrhli jsme se na test z matematiky. Po skončení jsme měli krátkou přestávku a následoval

test z českého jazyka. Pak už byl konec, většině z nás spadl kámen ze srdce a šli jsme domů. S mými vrstevníky jsem se, ale rozhodně ohledně zkoušek shodl, že čeština byla o mnoho náročnější nežli matematika, což mě velice překvapilo – čekal jsem naprostý opak.

O sedm dní později, ve středu 22. dubna, jsme dostali výsledky, a co se týče mě a mých kamarádů, byly úspěšné. Avšak byli samozřejmě i tací, kteří nebyli přijati.

Abych to shrnul, se zkouškami jsem byl velice spokojen a líbí se mi jejich zavedení. Je to příležitost k zopáknutí učiva před vstupem na střední školu.

Martin Polák, IX. A

Projekt děti dětem

Naše škola již posedmé finančně podpořila dětské oddělení oblastní nemocnice Příbram. Peníze v hodnotě 9400,- Kč byly výtěžkem z vánočního jarmarku. Jsme rádi, že jsme mohli nemocným dětem zpříjemnit pobyt v nemocnici.

Helen Novotná, VIII. A

Patrik Plavec - fotograf (Foto: J.Liška)

Foto: Michal Novák

Různé

Zlatý Ámos 2015

Zástupci redakční rady Školních novin se zúčastnili tiskové konference před vyhlášením soutěže ZLATÝ ÁMOS 2015

„Vítám vás na krátké tiskovce před finále 22. ročníku ankety Zlatý Ámos 2015. Vítám i zástupce školních médií, jsem rád, že přijala pozvání, a že jsou dnes tady!“ Takto nás přivítal ředitel ankety Zlatý Ámos PaedDr. Slávek Hrzal. Tisková konference trvala asi 40 minut. Během ní jsme měli možnost seznámit se s kantory, kteří se probíjeli až do finále, s kantory, kteří jsou na své škole ti nejoblíbenější.

Za předsednickým stolem spolu s finalisty seděli Jan Cimický a Ivana Hájková, která se právě před rokem stala vítězkou anke-

ty. Když pan Hrzal představil všechny finalisty, předal slovo panu Cimickému: „Za těch 22 let jsme poznali velikou spoustu skvělých osobností, skvělých učitelů. Já si vždycky uvědomím, jak nesmírně důležité je, aby kantor, který děti vychovává od těch šesti let, ale i později, byl nejenom dobrým odborníkem, aby rozuměl tomu, co chce naučit, aby to uměl naučit, ale aby také rozuměl psychologii dítěte.“ Když pan Cimický dokončil svůj proslov, pokračoval znovu Slávek Nezval. Vysvětlil, že žáci nominovaných učitelů musí v regionálním kole před porotou vyjádřit, jaký mají vztah s nominovaným učitelem, nebo jaký ten kantor je.

Po skončení tiskové konference se dění

přesunulo do sálu, ve kterém měl být vyhlášen vítěz nebo vítězka ankety Zlatý Ámos. Vítěze určuje porota složená ze 14 dospělých a ze šesti dětí. Na zahájení finále ankety zazněla píseň Zlatý Ámos zpívaná Ivou Vrbou Hajnovou a věta z úst Slávka Hrzala: „V tuto chvíli považuji finále 22. ročníku ankety Zlatý Ámos za zahájené!“

Helena Novotná, VIII. A

Foto: J. Liška

Matematická olympiáda

Dne 8. dubna 2015 se na ZŠ Bratří Čapků v Příbrami konalo II. kolo Matematické olympiády 2014/2015. Žáci, kteří reprezentovali naši školu, zabodovali a umístili se na předních místech.

Jiří Kočí (6. B) - 1. místo
v kategorii Z6

Jolana Petáková (8. A) - 3. místo
v kategorii Z8

Marcela Růžičková a Kryštof Urban (6. B) - úspěšní řešitelé

Foto: J. Konvalinková

Ing. Hana Konvalinková

